

วารสาร PARA RUBBER BULLETIN ยางพารา

ปีที่ 45 ฉบับที่ 3 เมษายน - มิถุนายน 2567

สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

วารสารยางพารา

บรรณาธิการบริหาร

ดร.กฤษดา สังข์สิงห์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง

บรรณาธิการ

ดร.วิทยา พรหมมี หัวหน้ากองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง

ผู้จัดการสื่อสิ่งพิมพ์

นางสาวปวีศา แสงไสย กองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง

กองบรรณาธิการบริหาร

สถาบันวิจัยยาง

ดร.ฐิตาภรณ์ ภูมิไชย

นายเกษตร แนบสนิท

นายนิโรจน์ รอดสม

นางภรภัทร สุชาติกุล

นางอารมณ ไรจน์สุจิตร์

นางสาวรัชณี รัตนวงศ์

ดร.ปิยะนุช ปิยะตระกูล

ดร.ชัชมนต์ แดงกนิษฐ์ นาดาว

ฝ่ายเศรษฐกิจยาง

นางสาวอชิวิณ์ แดงกนิษฐ์

ดร.วิญญู ไครมกระโทก

ฝ่ายอุตสาหกรรมยาง

ดร.นภาพรรณ เลขะวิวัฒน์

นางสาวพัชรินทร์ ศรีวารินทร์

ดร.ปรีดีเปรม ทศนกุล

วารสารยางพาราเป็นวารสารของสถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยบทความ ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยางพาราทั้งระบบ (ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ) เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการยางแห่งประเทศไทยทั้งภายในและภายนอก ได้แก่ ผู้บริหารและพนักงานการยางแห่งประเทศไทย เกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบกิจการยาง สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัย นำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนา และจัดการสวนยางให้มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของประเทศ

กำหนดพิมพ์เผยแพร่ ปีละ 4 ฉบับ (ฉบับที่ 1 ตุลาคม-ธันวาคม ฉบับที่ 2 มกราคม-มีนาคม ฉบับที่ 3 เมษายน-มิถุนายน และฉบับที่ 4 กรกฎาคม-กันยายน) ผลงานทางวิจัย บทความ ข่าวสาร หรือความคิดเห็นในวารสารนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน กองบรรณาธิการสถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทยไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

เปิดรับผลงานเผยแพร่ โดยจัดส่งต้นฉบับในกระดาษ A4 ผลงานทางวิชาการ ความยาวไม่เกิน 10 หน้ากระดาษ ข่าวสารหรือความคิดเห็น ความยาวไม่เกิน 2 หน้ากระดาษ พิมพ์โดยใช้ Font TH SarabunPSK ขนาด 16

ส่งผลงานเผยแพร่ มาที่กองบรรณาธิการ กองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย อาคาร 50 ปี ชั้น 5 เลขที่ 67/53 ถนนบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กทม. ๑ 10700 เบอร์โทรศัพท์ : 02-4246832 หรือ E-mail: rprd2566@gmail.com พร้อมทั้งระบุชื่อและนามสกุลจริง สถานที่ติดต่อและเบอร์โทรศัพท์มายังบรรณาธิการเพื่อพิจารณา สำหรับผลงานที่ได้รับการพิจารณาของบรรณาธิการจะเป็นผู้ติดต่อและแจ้งให้ทราบ และขอสงวนสิทธิ์ในการแก้ไข และจะไม่ส่งต้นฉบับที่ไม่ได้รับการพิจารณาคืน

สารบัญ

บทบรรณาธิการ

บทความที่น่าสนใจ

ความยากง่ายในการปฏิบัติตามกฎ EUDR ของ
อุตสาหกรรมยางแท่งในประเทศไทย **01**

การป้องกันไฟไหม้สวนยางและการเกิดไฟไหม้
สวนยางที่มีสาเหตุจากไฟฟ้า **06**

การเลี้ยงจิ้งหรีดเพื่อสร้างรายได้ **14**

สนทนากลุ่มเกษตรกร ศูนย์เรียนรู้ภูผามือเมืองปากน้ำจวาง
"การจัดการสวนยางยั่งยืนเพื่อสมาชิกชุมชนยั่งยืน" **19**

รายงานสถานการณ์ และกำลังการผลิตของแปลงขยาย
พันธุ์ยาง การยางแห่งประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ 2567 **31**

สถานการณ์ยางพารา

สถานการณ์ยางพาราในไตรมาส 1/2567 **36**

สรุปข่าวสารยางพารา **43**

บทบรรณาธิการ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่โลกกำลังเผชิญในปัจจุบัน เป็นผลมาจากการกระทำของมนุษย์ โดยส่วนใหญ่มาจากการตัดไม้ทำลายป่า เพื่อตอบสนองความต้องการขยายพื้นที่เกษตรกรรม และปศุสัตว์ที่เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น เพื่อแก้ไขและป้องกันการกระทำที่ต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้ป่าเสื่อมโทรม สหภาพยุโรปในฐานะที่เป็นตลาดรายใหญ่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดไม้ทำลายป่าทั่วโลก เพื่อการบริโภคจึงมุ่งแสวงหาข้อตกลงระดับชาติ เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อม จึงได้ประกาศ EUDR (EU Deforestation Free Regulation) กฎระเบียบว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า เป็นมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อลดการตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งสหภาพยุโรปกำหนดไว้ว่าสินค้าที่วางขายนำเข้าหรือส่งออกต้องไม่สร้างความเสื่อมโทรมหรือทำลายป่าไม้ของโลก โดยต้องตรวจสอบย้อนกลับถึงแหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์ได้ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลก มีการส่งออกรายใหญ่ไปยังสหภาพยุโรปเป็นจำนวนมาก เมื่อมีการประกาศกฎระเบียบ EUDR จึงส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมยางแห่งประเทศไทยเป็นอย่างมาก การปฏิบัติตามกฎระเบียบ EUDR ของอุตสาหกรรมยางแห่งประเทศไทยนั้น มีทั้งความยากและความง่าย กองจัดการโรงงาน 6 การยางแห่งประเทศไทย ได้แสดงความคิดเห็นผ่าน 3 มุมมอง ได้แก่ ความเกี่ยวข้องของระเบียบ EUDR กับการจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการวัตถุดิบในอุตสาหกรรมยางแห่งประเทศไทย และแนวทางในการดำเนินการของกองจัดการโรงงาน 6

การยางแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรที่รับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราในประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร มีสถาบันวิจัยยาง เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการศึกษาวิจัย และค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับยางพาราในด้านต้นน้ำ ให้บริการวิชาการด้านยางพารา และถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สถาบันวิจัยยางมุ่งดำเนินงานสนับสนุนให้เกษตรกรมีศักยภาพในการพึ่งพาตนเอง มีรายได้คุ้มค่ากับการผลิต มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ลดผลกระทบจากความผันผวนของราคายาง ครอบคลุมถึงการผลิตพันธุ์ยางที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของเกษตรกร มีพันธุ์ยางที่ถูกต้องและสอดคล้องกับคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย จึงได้จัดทำรายงานสถานการณ์ และกำลังการผลิตของ การยางแห่งประเทศไทย เพื่อประกอบการดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทย และเป็นข้อมูลให้กับเกษตรกรในการเลือกพันธุ์ยางที่มีความน่าเชื่อถือ และมีคุณภาพ และมุ่งเน้นการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับนโยบายของการยางแห่งประเทศไทย เสริมองค์ความรู้การปลูกพืชชนิดอื่นร่วมกับการทำปศุสัตว์และหรือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในสวนยาง เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร ให้เกษตรกรได้ใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเต็มประสิทธิภาพ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

ความยากง่ายในการปฏิบัติตามกฎ EUDR ของอุตสาหกรรมยางแท่งในประเทศไทย

วรุฒม แป้นดวง และ วรณิศา วุฑฺฒิสส

กองจัดการโรงงาน 6 การยางแห่งประเทศไทย

The European Union Deforestation Regulation หรือ ระเบียบกฎหมายที่สหภาพยุโรป ได้ให้การรับรองซึ่งเนื้อหาว่าด้วยการนำเข้าสู่สินค้าที่ปราศจากการตัดไม้ทำลายป่าเข้าสู่กลุ่มประเทศสหภาพยุโรป ที่คนในวงการอุตสาหกรรมเรียกกันสั้น ๆ ว่า ระเบียบ EUDR ระเบียบฉบับนี้ถูกประกาศใช้เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2566 ซึ่งครอบคลุมถึงสินค้าการเกษตรถึง 7 ชนิด คือ ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน เนื้อวัว ไม้ กาแฟ โกโก้ และถั่วเหลือง ทั้งนี้ไม่ได้หมายถึงแค่สินค้า 7 ชนิดนี้เท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการแปรรูปจากสินค้าการเกษตรทั้ง 7 ชนิดนี้อีกด้วย หากมองรายละเอียดลึกกลงไประเบียบฉบับนี้จะเริ่มบังคับใช้กับไม้ ปาล์ม น้ำมัน โกโก้ กาแฟ และเนื้อวัว ก่อนในวันที่ 20 มิถุนายน 2066 แล้วจะบังคับใช้กับยางพารา และถั่วเหลือง ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2567 ดังนั้น บทความนี้จึงจะเป็นการแสดงความคิดเห็นในทุกมิติที่ผู้เขียนมีต่อ EUDR

โดยผู้เขียนจะกล่าวถึงแค่ยางพาราเท่านั้น มิได้กล่าวครอบคลุมถึงสินค้าการเกษตรอีก 6 ชนิด

มุมมองแรก ความเกี่ยวข้องของระเบียบ EUDR กับการจัดการสิ่งแวดล้อม กฎระเบียบการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EUDR) มีบทบาทสำคัญในการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยการบังคับใช้ข้อกำหนดที่เข้มงวดเพื่อบรรเทาการตัดไม้ทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า กฎระเบียบนี้เป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการใช้ที่ดินอย่างรับผิดชอบ และการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการรับรองว่าสินค้าโภคภัณฑ์ เช่น น้ำมันปาล์ม ถั่วเหลือง กาแฟ โกโก้ ไม้ และยางธรรมชาติ ที่เข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปนั้นได้รับการผลิตอย่างยั่งยืน สิ่งนี้ช่วยปกป้องแหล่งที่อยู่อาศัย สนับสนุนระบบนิเวศ และลดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก นอกจากนี้ มีการเน้นย้ำระเบียบ

EUDR ในเรื่องการตรวจสอบย้อนกลับโดยละเอียด ซึ่งการตรวจสอบสถานะนั้น ยังส่งเสริมความโปร่งใส และความรับผิดชอบ กระตุ้นให้ธุรกิจต่าง ๆ ปรับใช้ แนวปฏิบัติที่ยั่งยืนและเปิดเผยกิจกรรมห่วงโซ่อุปทานของตนเอง

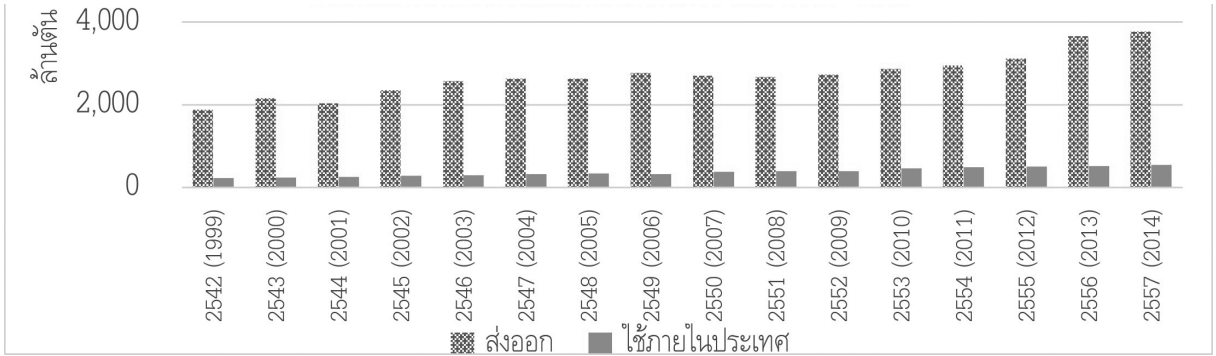
นอกจากนี้ระเบียบ EUDR ยังสนับสนุน แนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ยั่งยืน สนับสนุน ชุมชนพื้นเมืองและท้องถิ่น และสอดคล้องกับ เป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมระดับโลก เช่น ข้อตกลง ปารีส (Paris Agreement) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งทั้งหมดนำมาสู่การกำหนดมาตรฐานด้านกฎระเบียบ EUDR เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติทางการตลาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมให้เกิดผลกระทบ ในภาคเกษตรกรรมและป่าไม้ทั่วโลก การบูรณาการ กับโครงการริเริ่มที่กว้างขึ้น เช่น ข้อตกลงการค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของประเทศกลุ่มสหภาพยุโรป (EU Green Deal) และยุทธศาสตร์ความหลากหลายทางชีวภาพปี 2030 ของประเทศกลุ่มสหภาพยุโรป (Biodiversity Strategy for 2030) จะเห็นได้ว่าระเบียบ EUDR นั้น ออกมาเพื่อตอกย้ำ ความสำคัญในการส่งเสริมเศรษฐกิจโลกที่ยั่งยืน และรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยรวมแล้ว EUDR เป็นเครื่องมือขั้นดีในการขับเคลื่อนการจัดการ สิ่งแวดล้อมอย่างครอบคลุมโดยรับรองว่าห่วงโซ่อุปทานของสินค้าโภคภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงจากการ ตัดไม้ทำลายป่ามีความยั่งยืนและโปร่งใส

มุมมองที่สอง การจัดการวัตถุดิบใน อุตสาหกรรมยางแท่ง เกือบทั้งหมดของ อุตสาหกรรมยางแท่งที่ได้รับความนิยมใน ประเทศไทยนั้น ใช้ยางก้อนถ้วยเป็นวัตถุดิบ ในการผลิตยางแท่ง ในภาพรวมมีอะไรบ้าง กฎระเบียบ EUDR นั้น บังคับให้ผู้ประกอบการ จำเป็นต้องตรวจสอบสถานะของวัตถุดิบที่ได้มา ให้ครอบคลุมจากผู้ผลิตและผู้ส่งออกยางของไทย ผู้ผลิตต้องแน่ใจว่ายางของตนได้มาจากแหล่งที่ ไม่ก่อให้เกิดการตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบว่าสวนยางพาราไม่ได้บุกรุกป่าไม้ และการ ดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานทางกฎหมายและ สิ่งแวดล้อม เป็นผลให้ผู้ผลิตยางของไทยอาจจำเป็นต้องลงทุนในแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืนและแผนการ รับรองเพื่อพิสูจน์การปฏิบัติตาม

การตรวจสอบย้อนกลับที่มาของยางนั้น เป็นองค์ประกอบสำคัญภายใต้กฎระเบียบใหม่ ซึ่งธุรกิจยางของไทยจะต้องสร้างระบบที่แข็งแกร่ง ในการติดตามแหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่การ เพาะปลูกจนถึงผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การจัดทำเอกสารทุกขั้นตอนของห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติการใช้ที่ดินของ สวนยางพารา การใช้ระบบตรวจสอบย้อนกลับ ดังกล่าวอาจต้องประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

กฎระเบียบ EUDR นอกจากที่จะนำความ ทำหายนามาสู่อุตสาหกรรมยางแล้ว ยังจะนำโอกาส ด้านการส่งออกเพิ่มเติมสู่อุตสาหกรรมยางของไทย ซึ่งจากสถิติของการส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ ปลายน้ำของยางพารา (ภาพที่ 1 และภาพที่ 2)

ปริมาณการส่งออกของผลิตภัณฑ์ยางพารา พ.ศ. 2542 - 2567

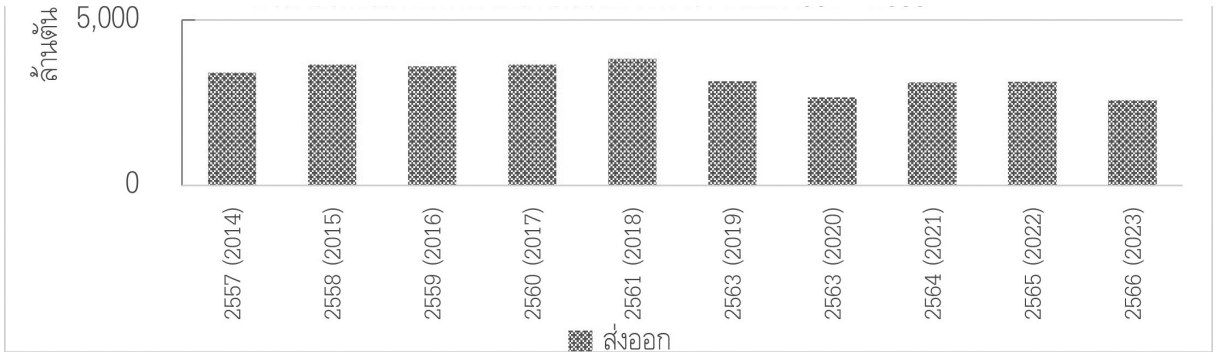

ภาพที่ 1 ปริมาณการส่งออกของผลิตภัณฑ์ยางพารา พ.ศ. 2542 - 2557

ข้อมูลจาก สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร

Source: Rubber Research Institute Department of Agriculture

ปริมาณการส่งออกของผลิตภัณฑ์ยางพารา พ.ศ. 2557 - 2566

ภาพที่ 2 ปริมาณการส่งออกของผลิตภัณฑ์ยางพารา พ.ศ. 2557 - 2566

ข้อมูลจาก สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

Source: Office of Industrial Economics, Ministry of Ministry of Industry

มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี แม้ว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนด EUDR ที่เข้มงวดต้องใช้ทรัพยากรมาก แต่ก็ยังเป็นโอกาสในการทำให้ยางพาราของไทยมีความโดดเด่นในฐานะผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืนและปฏิบัติตามกฎหมาย สามารถช่วยเพิ่มชื่อเสียงของประเทศไทยในตลาดโลก ซึ่งอาจนำไปสู่ความต้องการที่สูงขึ้นและราคาขายที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ ในการจัดทำ EUDR สำหรับอุตสาหกรรมของประเทศไทย ความท้าทายและโอกาสที่สำคัญสำหรับธุรกิจไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต้นน้ำ และความร่วมมือจากภาคเกษตรกรและป่าไม้ EUDR กำหนดเป้าหมายสินค้าโภคภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดไม้ทำลายป่า บริษัทไทยที่ส่งออกสินค้า

เหล่านี้ไปยังสหภาพยุโรปจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์ของตนปราศจากการตัดไม้ทำลายป่า โดยปฏิบัติตามข้อกำหนดการตรวจสอบสถานะ ซึ่งรวมถึงการระบุตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่การผลิต และการพิสูจน์ว่าที่ดินไม่ได้ถูกตัดไม้ทำลายป่าหลังจากวันที่ 31 ธันวาคม 2563 การสร้างระบบตรวจสอบย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการอาจจะต้องมีการลงทุนในเทคโนโลยี เช่น การทำแผนที่ GPS ภาพถ่ายดาวเทียม หรือการสร้างฐานข้อมูลของตนเองเพื่อติดตามที่มาของผลิตภัณฑ์ อีกทั้ง ควรสร้างความสัมพันธ์กับผู้จัดหาวัตถุดิบ เพื่อให้เกิดการดำเนินการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ การฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืนที่สำคัญที่สุดสำหรับการดำเนินการตามระเบียบ EUDR คือการช่วยเหลือผู้จัดหาวัตถุดิบต้นน้ำซึ่งก็คือเกษตรกรไทย เนื่องจากองค์ความรู้ในการเก็บข้อมูลนั้นยังต้องอาศัยระยะเวลาในการเก็บข้อมูลการดำเนินการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็น ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ การลงทุนขอการรับรองมาตรฐานด้านความยั่งยืน เช่น Forest Stewardship Council (FSC) สำหรับผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยางนั้นเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ทำให้สามารถดำเนินการตามระเบียบ EUDR ได้ง่ายขึ้น รวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของแนวปฏิบัติที่ยั่งยืน เช่น โครงการปลูกป่า เทคนิคการทำสวนยางแบบยั่งยืน และการลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ไม่เพียงแต่ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎระเบียบเป็นไปตามข้อกำหนด แต่ยังช่วยเพิ่มชื่อเสียงของ

หน่วยงานและความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกอีกด้วย

นอกจากข้อเสนอด้านการขอรับรองมาตรฐานและการปรับปรุงการลงทุนแล้ว สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ต้องทำเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบ EUDR คือการประเมินความเสี่ยงซึ่งแต่ละหน่วยงานต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านข้อควรระวังตามหน้าที่ (Due Diligence) เพื่อให้มั่นใจว่าสินค้าที่หน่วยงานจะจัดจำหน่ายนั้นไม่ได้มาจากการตัดไม้ทำลายป่าที่ผิดกฎหมาย การประเมินความเสี่ยงตามข้อบังคับ EUDR เป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนความระมัดระวังตามหน้าที่ ซึ่งผู้นำเข้าจะต้องประเมินความเสี่ยงของห่วงโซ่อุปทานและแหล่งที่มาของสินค้าโดยพิจารณาปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. ประเภทของสินค้าและแหล่งกำเนิดของวัตถุดิบ
2. ความเสี่ยงของการตัดไม้ทำลายป่าในพื้นที่หรือประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดวัตถุดิบ
3. ความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทานและการมีส่วนร่วมของคนกลาง
4. เอกสารและหลักฐานที่แสดงถึงแหล่งที่มาและความถูกต้องตามกฎหมายของสินค้า

หากการประเมินความเสี่ยงระบุว่ามีความเสี่ยงสูงต่อการเกี่ยวข้องกับการตัดไม้ทำลายป่าที่ผิดกฎหมาย ผู้นำเข้าจะต้องดำเนินการมาตรการลดความเสี่ยงเพิ่มเติม เช่น ตรวจสอบแหล่งที่มาอย่างละเอียด หรือขอการรับรองจากบุคคลที่สาม

การประเมินความเสี่ยงตาม EUDR จะช่วยให้ผู้นำเข้าสามารถระบุจุดเสี่ยงในห่วงโซ่อุปทาน วางแผน และดำเนินมาตรการเพื่อลดความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้การนำเข้าสินค้าเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และช่วยสนับสนุนการรักษาป่าไม้อย่างยั่งยืน

มุมมองที่สาม แนวทางในการดำเนินการของ กจร.6 สำหรับกองจัดการโรงงาน 6 (กจร.6) อยู่ระหว่างการศึกษาออกแบบแนวทางในการดำเนินการจัดทำข้อมูลเพื่อให้เป็นไปตามกฎระเบียบ EUDR ทั้งนี้ กจร.6 ยังมีความโชคดี คือ เป็นหน่วยงานในสังกัด กยท. ซึ่ง กยท. มีฐานข้อมูลพิกัดแปลงอยู่แล้ว ทำให้การที่จะผลิตยางเพื่อให้เป็นไปตามกฎระเบียบ EUDR ได้นั้น ทำแค่เพียงรวบรวมข้อมูลของผู้ส่งมอบมาก่อนด้วย ข้อมูลบัตรประชาชน ข้อมูลการขึ้นทะเบียนกับ กยท. ก็สามารถยืนยันพิกัดแปลงได้แล้ว แต่มุมมองของผู้ผลิตยางแท่งเอกชนและมุมมองของพนักงาน กยท. นั้น อาจจะต้องดำเนินการมาก คือ ผู้ผลิตยาง

ต้องลงพื้นที่สำรวจพิกัดแปลงและทำความเข้าใจกับผู้รับซื้อ ซึ่งขั้นตอนการดำเนินงานนั้น ยุ่งยากกว่ามาก สำหรับการประเมินความเสี่ยงโรงงานในสังกัด กยท. หรือ ภาคเอกชนเองก็ไม่ได้มีการดำเนินการที่แตกต่างกัน จะต่างก็เพียงการระบุพิกัดแปลงที่มาของยางเพียงอย่างเดียว

สุดท้ายนี้ ประเทศไทยถือเป็นหนึ่งในผู้ส่งออกยางแท่งรายใหญ่ของโลก โดยมีการส่งออกยางแท่งไปยังสหภาพยุโรปเป็นจำนวนมาก เมื่อมีการประกาศกฎระเบียบ EUDR (European Union Deforestation Regulation) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปี 2567 จึงส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมยางแท่งของไทยเป็นอย่างมาก สรุปได้ว่า การปฏิบัติตามกฎระเบียบ EUDR ของอุตสาหกรรมยางแท่งในประเทศไทยนั้น มีทั้งความยากและความง่าย ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่เกษตรกรผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบได้อย่างครบถ้วนและรักษาสถานะการเป็นผู้ส่งออกยางแท่งรายใหญ่ของโลกต่อไปได้

การป้องกันไฟไหม้สวนยางและการเกิด ไฟไหม้สวนยางที่มีสาเหตุจากไฟฟ้า

นิชชума เทพมณี นิโรจน์ รอดสม
ณัฐกานต์ นาทองลาย พรอนันต์ หม่อมมวณ
และ ภูพา เดชสิงห์

ศูนย์วิจัยยางอะเซ็งเทรา สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

ไฟฟ้า สามารถเกิดขึ้นได้ในป่าเกือบทุกประเภท โดยเกิดขึ้นมากในเขตภาคเหนือของประเทศไทย และสร้างความเสียหายแบบฉับพลัน เช่น พื้นที่ป่าและถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ถูกทำลายทันที และสร้างฝุ่นหมอกควัน (PM 2.5) ในชั้นบรรยากาศตามมา นอกจากนี้ ผลกระทบ

ในระยะสั้นจากไฟฟ้าในช่วงที่ผ่านมาสามารถเห็นผลกระทบของไฟฟ้าได้ใน 3 ด้านหลัก ๆ คือ (ถอดข้อมูลบางส่วนจากรายงาน WWF & Boston Consulting Group: Fires, Forests, and the Future, 2020 และ พลาย ภิรมย์ WWW-Thailand, 2020)

ภาพที่ 1-2 เกิดไฟไหม้สวนยางพาราและลูกกลมแปลงข้างเคียง เนื่องจากไม่มีแนวกันไฟ

ภาพที่ 3 เกิดไฟไหม้ลูกกลามและสร้างความเสียหาย

1) ด้านสุขภาพ พบว่า แต่ละปีมีผู้เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากการป่วยด้วยโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจและไหลเวียนโลหิตถึง 340,000 คน ที่มีสาเหตุมาจากไฟป่า และยังพบปัญหาด้านความเครียดจากปัญหาไฟป่าและหมอกควัน กล่าวคือ ปริมาณหมอกควันหรือค่า PM.2.5 ที่สูงมากๆ จะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตโดยตรง เช่น ทำให้การออกมาทำกิจกรรมกลางแจ้งมีความยากลำบากมากขึ้น ทำลายทัศนียภาพที่สวยงาม นอกจากนี้จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดยังพบว่า การได้รับฝุ่นควันในระยะเวลานาน จะทำให้อัตราความเสี่ยงเสียชีวิตจาก COVID-19 เพิ่มขึ้นถึง 15%

2) ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ไฟป่าส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตต่างๆ ภายใน

ระบบนิเวศ ทำให้เกิดการสูญเสียชีวิต ล้มตาย บาดเจ็บหรือป่วยจากการสูดดมควันไฟ ยกตัวอย่างเหตุการณ์ไฟป่าออสเตรเลียในช่วงปี 2019-2020 ที่ผ่านมามีสัตว์ป่าที่สูญพันธุ์ไปมากถึง 3 พันล้านตัว และพืชพันธุ์ไม้พื้นถิ่นกว่าร้อยละ 6 ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่กว่าร้อยละ 30 ที่ถูกไหม้ต้องเสี่ยงใกล้สูญพันธุ์ และกระทบต่อห่วงโซ่อาหารของสัตว์ป่า รวมทั้งห่วงโซ่อาหารและความมั่นคงทางด้านอาหารของมนุษย์ด้วย

3) ด้านเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงการงบประมาณที่ใช้สำหรับการฟื้นฟูและดับไฟป่า

สาเหตุที่ไฟฟ้าส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากกิจกรรมของมนุษย์ทั้งสิ้น จากข้อมูลสถิติการเกิดไฟฟ้าในประเทศไทยตั้งแต่ช่วงต้นปีที่ผ่านมาจนถึงวันที่ 12 มี.ค. 2566 พบว่า มีพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ทั้งหมด 2,648 ครั้ง คิดเป็นพื้นที่ 55,731.64 ไร่ ซึ่งมีแนวโน้มความรุนแรงมากกว่าปีที่ผ่านมาสูงมาก โดยมีสาเหตุจากการกระทำของมนุษย์ที่แตกต่างกันออกไป ได้แก่ 1) การเก็บหาของป่า เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดไฟป่ามากที่สุด การเก็บหาของป่าส่วนใหญ่ ได้แก่ ไข่มดแดง เห็ด ใบตองตึง ไม้ไผ่ น้ำผึ้ง ผักหวานป่า และไม้พิน ส่วนใหญ่จะมีการจุดไฟ เพื่อให้พื้นป่าโล่ง เดินสะดวก หรือให้แสงสว่าง ในระหว่างการเดินทางผ่านป่าในเวลากลางคืน หรือจุดเพื่อกระตุ้นการงอกของเห็ด กระตุ้นการแตกใบใหม่ของผักหวานป่าและใบตองตึง และการจุดเพื่อไล่ตัวมดแดงออกจากรัง รมควันไล่ผึ้ง หรือไล่แมลงต่าง ๆ ในขณะที่อยู่ในป่า 2) การเผาไร่ เป็นสาเหตุที่สำคัญรองลงมา การเผาไร่ก็เพื่อกำจัดวัชพืชหรือเศษซากพืชที่เหลืออยู่ภายหลังการเก็บเกี่ยว ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมพื้นที่เพาะปลูกในรอบฤดูกาลถัดไป โดยปราศจากการทำแนวกันไฟและปราศจากการควบคุม ไฟจึงลามเข้าป่าที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง 3) การแกล้งจุด ในกรณีที่ประชาชนในพื้นที่มีปัญหาความขัดแย้งกับหน่วยงานของรัฐในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องที่ดินทำกินหรือถูกจับกุมจากการกระทำผิดในเรื่องป่าไม้ ก็มักจะหาทางแก้แค้นเจ้าหน้าที่ด้วยการเผาป่า 4) ความประมาท เกิดจากการเข้าไปพักผ่อนในป่า ก่อกองไฟแล้วล้มดับ หรือทิ้งก้นบุหรี่ลงบนพื้นป่า เป็นต้น

ภาพที่ 4-6 ไฟไหม้สวนยางพารา

จากข้อมูลสถิติของการยางแห่งประเทศไทยย้อนหลัง 5 ปี พบว่า ในช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์เป็นช่วงที่มีสภาพอากาศค่อนข้างแห้ง และการกำจัดวัชพืชในช่วงเวลาดังกล่าวเกษตรกรมักจะใช้การเผา ซึ่งเป็นวิธีการที่รวดเร็วที่สุด ในบางครั้งการเผาวัชพืชโดยไม่มีการควบคุมนั้น มักจะทำให้เกิดไฟฟ้าและลูกกลมเข้าสู่สวนยางพารา ซึ่งไฟเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของชาวสวนยางพารา การป้องกันไฟไหม้สวนยางพารา เป็นการดูแลสวนยางพาราที่จำเป็นประการหนึ่งของการปลูกสร้างสวนยาง เพราะถ้าหากสวนยางพาราเกิดเหตุไฟไหม้ขึ้น ต้นยางอาจตายและต้องทำการปลูกใหม่ หรือถ้าไม่ตายก็จะต้องดูแลรักษาต้นยางพาราที่โดนไฟไหม้เป็นกรณีพิเศษมากกว่าปกติ เพื่อให้ต้นยางกลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ให้สามารถเจริญเติบโตได้อย่างสมบูรณ์แข็งแรง และกลับมาให้ผลผลิตเหมือนต้นยางปกติต่อไป

ในช่วงฤดูการระหว่างหน้าหนาวจนถึงหน้าร้อน อากาศจะแห้ง ยางพาราที่อายุไม่เกิน 4 ปี จะมีวัชพืชขึ้นอยู่ภายในแปลงค่อนข้างมาก หากชาวสวนยางพาราปล่อยให้วัชพืชขึ้นรกเต็มพื้นที่สวนยาง เมื่อเกิดไฟไหม้ขึ้นจะเกิดความเสียหายอย่างมาก และเพื่อการจัดการที่ดี ควรเริ่มเตรียมการล่วงหน้าเสียแต่เนิ่นๆ ก่อนเข้าสู่ช่วงหน้าแล้งประมาณ 1 เดือน ขณะที่ดินมีความชุ่มชื้นสูง เพื่อลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น จากคู่มือปฏิบัติการการจัดการสวนยางพารามีวิธีการป้องกันไฟไหม้สวนยางพาราสามารถทำได้โดย

1. กำจัดวัชพืชภายในบริเวณสวนยางพาราให้เตียน พร้อมทั้งเก็บเศษไม้ ใบยางแห้ง ฯลฯ ที่เป็นเชื้อเพลิงออกจากสวนยางพารา หรือรวบรวมเผาทำลายด้วยวิธีที่เหมาะสม

2. ทำแนวกันไฟ โดยถางรอบสวนให้เตียนเป็นแนวกว้างประมาณ 3-4 เมตร ถ้าเป็นสวนยางพาราที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ควรทำแนวกันไฟทุก ๆ 100 เมตร ภายในสวนยางระหว่างแถวยาง เพื่อเพิ่มความปลอดภัยจากไฟไหม้และเป็นการป้องกันอีกชั้นหนึ่ง

3. การคลุมโคน ต้นยางอ่อนอายุ 1-3 ปี มีขนาดเล็กจึงขาดร่มเงา การคลุมโคนต้น นอกจากจะช่วยรักษาความชื้นในดินแล้วยังช่วยให้ต้นยางเจริญเติบโตดีขึ้น และสามารถช่วยให้ต้นยางรอดผ่านฤดูแล้งไปได้ โดยการนำเศษซากวัชพืช ซากพืชคลุมดิน หญ้าคา ฟางข้าว คลุมพื้นที่บริเวณโคนต้นยางเป็นวงกลม ประมาณ 1 เมตร หนาประมาณ 10 เซนติเมตร ห่างจากโคนต้นยาง 5-10 เซนติเมตร หรือประมาณ 1 ฝ่ามือ การคลุมโคนต้นยางในหน้าแล้ง วัสดุที่ใช้อาจตัดไฟได้ง่าย ควรระวังเหตุที่อาจทำให้เกิดไฟไหม้ด้วย

4. กรณีที่สวนยางอยู่ติดกับบ่อขยะ หลุมขยะ ท่งหญ้า นาข้าว ไร่ข้าวโพด ไร่อ้อย หรือเลี้ยงผึ้งในสวนยาง ควรทำแนวป้องกันไฟรอบสวนอย่างน้อยข้างละ 3 เมตร และควรทำแนวป้องกันภายในแปลงอีกชั้นหนึ่ง โดยแบ่งเป็นแปลงย่อย เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น เมื่อเกิดเพลิงไหม้ลูกกลมเป็นบริเวณกว้างอย่างรวดเร็ว

5. หากมีแหล่งน้ำ หรือสามารถเตรียมได้ ควรเตรียมน้ำและทรายไว้เป็นจุด ๆ ทั่วบริเวณสวนยางพาราหรือตรงบริเวณที่คิดว่าอาจเกิดไฟไหม้สวนยางพารา เพื่อเตรียมไว้ใช้ในคราวจำเป็น

6. กรณีเกิดไฟไหม้สวนยาง โดยไม่สามารถป้องกันได้ และเห็นว่าต้นยางที่ถูกไฟไหม้เสียหายไม่รุนแรง เมื่อพิจารณาแล้ว สามารถดูแลและบำรุงรักษาให้กลับมากิ่งใหม่ได้ แต่โดยทั่วไปแล้วเมื่อต้นยางถูกไฟไหม้ สรีระภายในและภายนอกลำต้นจะเปลี่ยนแปลงไป การบำรุงรักษาฟื้นฟูให้กลับสภาพเดิมค่อนข้างยาก

7. การปฏิบัติดูแลต้นยางหลังถูกไฟไหม้ กรณีต้นยางถูกไฟไหม้ไม่รุนแรงหรือเสียหายเพียงเล็กน้อย แนะนำให้ใช้ [1.] สีนํ้ามัน (สีขาว) นำมาทาบริเวณที่เกิดความเสียหาย เพื่อเป็นการป้องกันเชื้อรา [2.] ปูนขาวผสมนํ้าในอัตรา 1:1 ทิ้งไว้ 1 คืน แล้วนำมาทาปิดทับจากบริเวณโคนต้นที่ถูกไฟไหม้ สูงจากพื้นดินขึ้นมาประมาณ 1 เมตร เพื่อป้องกันความร้อนจากแสงแดด และป้องกันการสูญเสียนํ้ารวมทั้งโรคและแมลงอาจเข้าทำลายได้ง่าย [3.] ควรใส่ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีบำรุงต้นยางในอัตราที่เหมาะสมหรือตามคำแนะนำทางวิชาการของการยางแห่งประเทศไทย

กรณีต้นยางถูกไฟไหม้รุนแรง เนื่องจากเปลือกยางจะถูกความร้อนจากเพลิงไหม้ แล้วยังได้รับความร้อนจากการเผาไหม้ของภาชนะหรือถ้วยยางรองรับนํ้ายาง ความร้อนที่สะสมจากพื้นดินนอกจากนี้ ยังได้รับความร้อนจากแสงแดด เนื่องจาก

เป็นช่วงฤดูร้อนที่มีอุณหภูมิสูงมาก เมื่อต้นยางได้รับความร้อนมากๆ อาจทำให้เกิดการรวมตัวและแข็งตัวของนํ้ายางภายในท่อนํ้ายาง เกิดการอุดตันของท่อนํ้ายางและไม่สามารถไหลเวียนได้ตามปกติ ทำให้เปลือกยางบวมซ้ำ พุพอง และในเวลาต่อมาเปลือกยางจะระเบิด แตกหล่อน และมีลักษณะคล้ายกับอาการเปลือกแห้ง ถ้าหากเปลือกหลุดล่อนเป็นบริเวณกว้าง อาจส่งผลให้ มอด ปลวก เข้าทำลายได้ หรือต้นยางที่ถูกไฟไหม้เสียหาย แล้วมีฝนตกลงมา กระทบ จะทำให้เปลือกยางเน่าเปื่อย เชื้อโรคเข้าทำลายได้ง่ายขึ้น กรณี ต้นยางได้รับความเสียหายเกินร้อยละ 40 ของสวนแนะนำให้ทำการปลูกใหม่ทดแทน

การจัดการสวนยางอย่างถูกต้องเหมาะสม และหมั่นตรวจตราดูแลสวนยางอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยลดความเสี่ยงจากความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

(ก)

(ข)

(ค)

ภาพที่ 7 - 9 ผลกระทบจากเหตุการณ์ไฟไหม้สวนยางพารา (ก) รอยเชื้อราที่เข้าทำลาย บริเวณแผลที่เกิดจากไฟไหม้ (ข) เปลือกยางถูกไฟไหม้ (ค) ต้นยางไม่สามารถสร้างเปลือกขึ้นมาได้ ทำให้มอดปลวกเข้าทำลาย

ภาพที่ 10 - 11 ท่อน้ำยางเกิดการอุดตันจากไฟไหม้

ภาพที่ 12 - 14 เกิดไฟไหม้ลูกกลามสวนยางจากไฟฟ้า

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2561. อ้างโดย สถาบันวิจัยยาง ข้อมูลวิชาการยางพารา ปี 2561. สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย. 179 หน้า.
- ภัทรพงศ์ วงศ์สุวรรณ. วันชัย รัตนวงษ์ และ วิชรวี จันทระประกายกุล. 2564. ความยั่งยืนของเกษตรกรกรชาวสวนยางในประเทศไทย. วารสารสุทธิปริทัศน์ ปีที่ 35 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม – กันยายน 2564. หน้า 174-193.
- ประพาส ร่มเย็น และ บดิน พวงศ์ ณ ออยุธยา. 2541. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. การป้องกันไฟไหม้ในสวนยาง และการบำรุงรักษาสวนยางในช่วงหน้าแล้ง. พิมพ์ครั้งที่ 1. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด กรุงเทพฯ
- สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. 2555. ข้อมูลวิชาการยางพารา. พิมพ์ครั้งที่ 1 โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด กรุงเทพฯ
- สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. 2556. การจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน. พิมพ์ครั้งที่ 1 โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด กรุงเทพฯ

การเลี้ยงจิ้งหรีดเพื่อสร้างรายได้

วิภัศ พันธุ์ภูงา และกัญญารัตน์ บุญเกิด

ศูนย์วิจัยยางบุรีรัมย์ สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

จิ้งหรีด (Cricket) เป็นแมลงปากกัดที่พบได้โดยทั่วไป จัดอยู่ในวงศ์ Gryllidae อันดับ Orthoptera ขยายพันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว สามารถเพาะเลี้ยงในลักษณะฟาร์มเชิงอุตสาหกรรมได้ ซึ่งในประเทศไทยจิ้งหรีดที่นิยมเลี้ยง ได้แก่ จิ้งหรีดทองดำ จิ้งหรีดทองแดง และจิ้งหรีดบ้านหรือสะตัง

ลักษณะโดยทั่วไปของจิ้งหรีดมีปากแบบกัดกิน มีร่างกายแบ่งออกเป็น 3 ส่วน อย่างชัดเจน ได้แก่ ส่วนหัว เป็นที่ตั้งของตาขนาดใหญ่ และมีหนวดเรียวยาว 1 คู่ ส่วนอกเป็นที่ตั้งของปีก 2 คู่ สำหรับจิ้งหรีดเพศผู้มีปีกยื่นเพื่อใช้ในการทำเสียง เพศเมียมีปีกเรียบ และขา 3 คู่ โดยมีอวัยวะฟังเสียง อยู่บริเวณโคนหน้าแข้งของขาคู่หน้า และมีต้นขาของขาคู่หลังขยายใหญ่เพื่อใช้ในการกระโดด และส่วนท้องมีแพนหางหนึ่งคู่ ในเพศเมียมีอวัยวะวางไข่ยาวแหลมคล้ายเข็มเพื่อใช้ในการวางไข่

จิ้งหรีดโดยปกติเป็นแมลงที่พบได้ตามธรรมชาติทั่วไปอาศัยอยู่ในดินหรือตามผิวดิน พบทั้งพื้นที่ป่า ทุ่งหญ้า สวนหรือทะเลทราย กินใบ วัชพืชหรือพืชผักโดยทั่วไป จิ้งหรีดมีอายุตลอด

ช่วงชีวิตประมาณ 80-120 วัน

วิธีการดำเนินการ

1. **โครงสร้างอาคาร/สถานที่** ไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนที่เป็นอันตรายต่อจิ้งหรีด เช่น ขยะ สารเคมี ฯลฯ ห้ามมีควันไฟรบกวน และคมนาคมสะดวก

โรงเรือนเลี้ยงจิ้งหรีดไม่มีรูปแบบตายตัว สามารถปรับใช้โรงเรือนที่มีอยู่ได้ โรงเรือนควรมีความแข็งแรง กันแดดกันฝน มีการระบายอากาศที่ดี ทำความสะอาดง่าย และสามารถป้องกันศัตรูจิ้งหรีดได้

2. **อุปกรณ์ในการเลี้ยง** ศูนย์วิจัยยางบุรีรัมย์ ใช้บ่อแบบกล่อง โดยใช้กระเบื้องสมาร์ทบอร์ด ขนาด 1.2x2.4x0.6 เมตร (พื้นที่ 1.7 ตารางเมตร) และมีขาสูง 15-20 เซนติเมตร ข้อดีคือมีความแข็งแรงทนทาน ใช้งานได้นาน ต้นทุนไม่สูงมาก ป้องกันมดได้ดี น้ำหนักเบา สามารถเคลื่อนย้ายไปที่ต่างๆได้ตามต้องการ

3. **ที่อยู่ของจิ้งหรีด** ใช้เกาะมุดหลบภัย เวลาออกคราบ ใช้แผงไข่ที่ทำจากกระดาษ/ หล้าแห้ง/ กาบมะพร้าว ใดๆอย่างหนึ่ง จะใช้ ประมาณ 50% ของพื้นที่ เนื่องจาก ความหนาแน่น ของที่อยู่จิ้งหรีดส่งผลต่อการระบายอากาศ ภายในบ่อ

4. **ภาชนะใส่น้ำ** ใช้ภาชนะให้น้ำที่สะอาด เหมาะสมกับจำนวนและอายุของจิ้งหรีด ไม่ซำรุด และไม่ทำจากวัสดุที่เป็นอันตรายต่อจิ้งหรีด

5. **ภาชนะใส่อาหาร** ภาชนะให้อาหาร สามารถปรับใช้วัสดุใดก็ได้ ที่ชอบไม่ลึกมาก ประมาณ 1-1.5 เซนติเมตร สะอาด มีจำนวน เพียงพodoจิ้งหรีด เพื่อให้จิ้งหรีดสามารถเข้าถึง อาหารได้ง่าย

6. **ภาชนะรองไข่** ภาชนะหรือวัสดุที่ใช้ ให้จิ้งหรีดวางไข่ ใช้ชั้นพลาสติกกลม เป็นภาชนะ รองไข่ ขนาดชั้นเส้นผ่านศูนย์กลาง 16-20 เซนติเมตร

ภาพที่ 1 บ่อแบบกล่องโดยใช้กระเบื้องสมาร์ทบอร์ด มีฝาตะแกรงปิด และมีขาสูง 15-20 เซนติเมตร ใช้ถ้วยใส่น้ำรองขาป้องกันมด แมลง และสัตว์ชนิดอื่นที่อาจจะเข้ามารบกวนก่อนการจำหน่าย

ภาพที่ 2 ลักษณะไข่จิ้งหรีดจะมีสีเหลืองอมน้ำตาล โดยไข่จิ้งหรีดจะใช้เวลาฟัก 7-10 วัน จึงจะออกมาเป็นตัวอ่อน

ภาพที่ 3 ลักษณะของจิ้งหรีดตัวอ่อนที่ฟักออกจากไข่แล้ว

ภาพที่ 4 แผงไข่ สำหรับเป็นที่อยู่ของจิ้งหรีด โดยจะใช้ประมาณ 80% ของพื้นที่ ภาชนะรองอาหาร ภาชนะรองไข่ สำหรับให้จิ้งหรีดวางไข่ ขนาดความลึกมากกว่า 5 ซม. โดยศวย.บร. ใช้ถาดรองพลาสติกกลม

ภาพที่ 5 จิ้งหรีดที่โตเต็มวัยจะฟักไข่ลงบนภาชนะที่ได้เตรียมไว้ โดยเก็บไข่ของจิ้งหรีดไว้เพาะรุ่นต่อไป

ภาพที่ 6 ก่อนการจำหน่ายหรือแปรรูป ศวย.บร. ให้ฟักทองกับจิ้งหรีด เพื่อขั้บสารอาหารในตัวจิ้งหรีด

การแปรรูปเพื่อจำหน่าย

การแปรรูป และจัดจำหน่ายจิ้งหรีด มีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาด และกลุ่มผู้บริโภค โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. **จิ้งหรีดมีชีวิต** กลุ่มผู้บริโภคคือ ผู้เลี้ยงสัตว์สวยงาม เช่น ปลาสวยงาม
2. **จิ้งหรีดแช่แข็ง** ตลาดค่อนข้างหลากหลาย

ทั้งผู้บริโภครายย่อย และอุตสาหกรรม เนื่องจากจิ้งหรีดแช่แข็งเป็นวิธีการถนอมอาหารเพื่อการแปรรูป

3. **จิ้งหรีดทอดกรอบ** เป็นการแปรรูปจิ้งหรีด และเพิ่มมูลค่าจิ้งหรีดที่ง่าย และต้นทุนต่ำ สามารถทำเป็นรสต่าง ๆ เช่น โนริสาหร่าย ปารีง้า หรือสมุนไพรร

สนทนากลุ่มเกษตรกร ศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวาง "การจัดการสวนยางยั่งยืน เพื่อสมาชิกชุมชนยั่งยืน"

วิทยา พรหมมี ลักษิกา อีววังโส นวรัตน์ นมรัศม์
วาทีตยา โปแก้ว และปวีศา แสงไสย

กองวิจัยและพัฒนากาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

การจัดการสวนยางยั่งยืนเพื่อสมาชิกชุมชนยั่งยืน “ศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวาง” เป็นการสร้างความร่วมมือกัน 3 ฝ่ายเพื่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยมีการยางแห่งประเทศไทยให้การสนับสนุนองค์ความรู้และช่วยเหลืองบประมาณตามนโยบายของภาครัฐ บริษัทไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) และบริษัทประชารัฐรักสามัคคีนครศรีธรรมราช (วิสาหกิจเพื่อสังคม จำกัด) สนับสนุนปัจจัยการผลิตและตลาดรับซื้อผลผลิต และเกษตรกรศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวางเป็นผู้ผลิตสินค้า

สนทนากลุ่มเกษตรกร เป็นการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ สร้างการรับรู้ให้กับเกษตรกรสามารถนำไปใช้วางแผนและประกอบการตัดสินใจจัดการสวนยางให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การรับฟังข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนางานจากมุมมองของเกษตรกร รวมถึงการรับฟังเสียงสะท้อนจากเกษตรกรด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความพึงพอใจ ความต้องการ ความคาดหวัง และความวิตกกังวลของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินการขององค์กรที่รับผิดชอบ เพื่อนำไปใช้วางแผนและกำหนดแนวทางการบริหารจัดการและ

ให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กร สถาบันวิจัยทางการยางแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานรับผิดชอบการค้นคว้าวิจัยและบริการวิชาการและเทคโนโลยีด้านการผลิตยางตั้งแต่การปลูกจนถึงได้วัตถุดิบยางได้จัดให้มีการสนทนากลุ่มเกษตรกรเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และรับฟังเสียงสะท้อนของเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกร

ศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวาง เป็นกลุ่มของเกษตรกร ตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่รวมตัวกันเพื่อหาแนวทางสร้างรายได้เสริมจากการทำสวนยางเพียงอย่างเดียว โดยสมาชิกมีกิจกรรมกลุ่มที่หลากหลาย หนึ่งในนั้นมีการปลูกผักเหียงในสวนยาง เนื่องจากเป็นพืชที่เจริญเติบโตได้ดีในสภาพร่มเงา ไม่ต้องการแสงแดดจัด สามารถปลูกในพื้นที่ว่างระหว่างแถวยาง เป็นการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ให้คุ้มค่า ช่วยคลุมดินรักษาความชื้นในดิน ป้องกันวัชพืชและการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ผักเหียงถูกขนานนามว่าเป็นราชินีผักพื้นบ้าน มีคุณค่าทางโภชนาการ สามารถนำมาทำอาหารได้หลากหลายชนิด เช่น ใบเหียงผัดไข่ ใบเหียงต้มกะทิ อีกทั้งยังสามารถเก็บจำหน่ายได้ตลอดทั้งปี ทั้งต้น กิ่งชำและใบ การขยายพันธุ์สามารถทำได้ง่ายโดยการปักชำราก การปักชำกิ่ง หรือการตอนกิ่ง ดูแลรักษาง่าย ไม่ส่งผลกระทบต่ออาการเจริญเติบโตของต้นยาง

บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) และบริษัทประชารัฐรักสามัคคีนครศรีธรรมราช (วิสาหกิจเพื่อสังคม จำกัด) โดยมี คุณธารทิพย์ ศิริบุษย์ ผู้อำนวยการโครงการพัฒนาชุมชน และ คุณเจนรบ ชนะระวี เจ้าหน้าที่ชำนาญการปฏิบัติภาคสนาม ได้เข้ามาทำการส่งเสริมด้านการผลิตและด้านการตลาดให้กับสมาชิกของศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวาง ซึ่งมีการแบ่งหน้าที่สมาชิกไว้อย่างชัดเจน ได้แก่ คุณกุสุมา โกตี เป็นประธานคุณนิษฐา สาระพงษ์ เป็นเลขานุการ คุณรสสุคนธ์ ชาตะรักษ์ คุณปัญญา คุณจิตตรา ชาตะรักษ์ คุณเสาวลักษณ์ ไชยรัตน์ คุณสกุลแก้ว ลิบน้อย และคุณศรีสมร หนูเนตร เป็นฝ่ายผลิต คุณจรวรรณ สวัสดิ์เป็น QC คุณสิทธิโชค หนูเนตร คุณจักรพงษ์ ดะวิบูลย์ และคุณเชี่ยวชาญ ชาตะรักษ์ เป็นฝ่ายขนส่ง (ภาพที่ 1)

กิจกรรมสนทนากลุ่ม มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวาง (ภาพที่ 2) และรับฟังเสียงของเกษตรกรผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีการศึกษาเรียนรู้ภาคสนาม “การปลูกผักเหียงร่วมยาง” ดำเนินการสนทนากลุ่ม โดย ดร.วิทยา พรหมมี หัวหน้ากองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง ดังนี้ (ภาพที่ 3 - 4)

ภาพที่ 1 โครงสร้างหน้าที่สมาชิกศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวาง

ภาพที่ 2 ดร.วิทยา พรหมมี หัวหน้ากองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวาง

ภาพที่ 3 - 4 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสนทนากลุ่ม

1. การถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกร

1.1 การจัดการสวนยางยั่งยืนเพื่อสัมมาชีพชุมชนยั่งยืน เพื่อรับรู้หลักการและแนวทางการสร้างสวนยางยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง การสร้างสวนยางยั่งยืนเป็นทางเลือก ทางรอดของเกษตรกรชาวสวนยางในสภาวะที่ราคายางตกต่ำและขาดเสถียรภาพ ทำให้เกษตรกรมีรายได้ลดลงขาดสภาพคล่องทางการเงิน โดยการปรับเปลี่ยนแนวคิดการทำสวนยางที่ปลูกยางพาราเป็นพืชเชิงเดี่ยวเป็นการปลูกยางแบบผสมผสานโดยการปลูกพืชร่วมยาง ทำปุ๋ยสัตว์ และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในสวนยาง นอกจากช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้นแล้วยังช่วยลดต้นทุนการผลิต ลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และช่วยรักษาระบบนิเวศในสวนยางอีกด้วย ปัจจุบันการยางแห่งประเทศไทยได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุนปลูกแทนแก่เกษตรกรแบบสวนยางยั่งยืน เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของเกษตรกรที่สนใจสร้างสวนยางแนวใหม่ นอกจากนั้น สถาบันวิจัยยางได้ออกแบบหลักการและแนวทางในการสร้างสวนยางยั่งยืนซึ่งมี 7 ระบบ 2 รูปแบบ 3 เงื่อนไขเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการสวนยางของเกษตรกรที่สนใจ

1.2 การระบาดของโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพารา เพื่อเตรียมความพร้อมเกษตรกรในการรับมือและป้องกันโรคที่ระบาดในยางพาราเนื่องจากโรคใบร่วงชนิดใหม่เกิดจากเชื้อราสาเหตุ โดยเชื้อราสาเหตุมีการแพร่กระจายทางลมเริ่มจาก

ประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทยในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ นราธิวาส ยะลา ปัตตานี และแพร่กระจายต่อไปยังพื้นที่จังหวัดอื่น ๆ ในเขตภาคใต้ และบางจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะอาการของโรคใบยางมีลักษณะเป็นจุดกลม บริเวณรอบแผลไม่มีวงสีเหลืองล้อมรอบ อาการเริ่มต้นแผลบนแผ่นใบจะมีจุดและขยายวงกว้างมีสีเหลืองและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล แผ่นใบถูกทำลายเหลือเส้นใบ ใบร่วงหล่นเหลือเฉพาะกึ่ง 3 - 5 รอบต่อการระบาดของโรคแต่ละครั้ง โดยลักษณะอาการแบบนี้จะเกิดขึ้นทุกปี ในช่วงที่สภาพแวดล้อมเหมาะสม คือ ร้อนสลับชื้น ฤดูการระบาดของโรคช่วงเดือน กรกฎาคม - ธันวาคม

การป้องกันกำจัดโรค เนื่องจากการปลูกยางพารามีพื้นที่ปลูกเยอะและกว้างมากเมื่อเกิดโรคระบาดจะยากต่อการป้องกันกำจัดโดยเฉพาะการฉีดพ่นสารเคมีเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายสูงและส่งผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นเกษตรกรชาวสวนยางต้องให้ความสำคัญในการบำรุงรักษาต้นยางให้สมบูรณ์แข็งแรงโดยการใส่ปุ๋ยบำรุงให้เพียงพอต่อความต้องการของต้นยาง ใส่ปุ๋ยให้ถูกสูตร ถูกปริมาณ ถูกเวลา และถูกวิธี เพื่อให้ต้นยางได้รับปุ๋ยเพียงพอต่อการเจริญเติบโตและให้เกิดการใช้ปุ๋ยที่มีประสิทธิภาพ ถ้าต้นยางมีความแข็งแรงเมื่อเกิดโรคระบาดจะทำให้ต้นยางทนทานต่อโรคได้ดีมีระดับความรุนแรงของการเป็นโรคลดลงตามหลักการ 3 เหลี่ยมโรคพืช ประกอบด้วย พืชอาศัย เชื้อสาเหตุ และสภาพแวดล้อม ถ้าต้นยางแข็งแรง

เมื่อเกิดเชื้อระบาดรุนแรงในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สามารถช่วยลดความรุนแรงของการเกิดโรคได้ หลักการป้องกันกำจัดโรคไม่จำเป็นต้องกำจัดโรคให้หมดไปแต่ทำให้การระบาดของโรคลดระดับความรุนแรงลง พืชสามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตได้ก็เพียงพอแล้ว อย่างไรก็ตามเชื้อสาเหตุของโรคชนิดนี้จะไม่สูญหายไปไหน อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อม เมื่อสภาพแวดล้อมเหมาะสมก็จะแสดงอาการและแพร่กระจายเชื้อ จากโรคอุบัติใหม่ก็จะกลายเป็นโรคประจำถิ่น เช่นเดียวกับโรคชนิดอื่นในยางพาราที่เกิดขึ้นทุกปี เช่น โรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปธอรา

1.3 ยางพันธุ์แนะนำและยางพันธุ์ดีที่ให้ผลผลิตสูง เพื่อเพิ่มผลผลิตยางพาราของเกษตรกรพันธุ์ยางที่นิยมปลูกในปัจจุบัน คือ พันธุ์ RRIM 600 และ RRIT 251 ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ยังนิยมปลูกยางพันธุ์ RRIM 600 มากกว่าพันธุ์ยาง RRIT 251 ถึงแม้ว่าจะให้ผลผลิตยางแห้งน้อยกว่าก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากสามารถทนต่อการกรีดที่ดี มีอาการเปลือกแห้งน้อยกว่า อนาคตจะมีการประกาศยางพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตสูง การเจริญเติบโตดี และปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมได้ดี ได้แก่ ยางพันธุ์ RRIT 3904 RRIT 3801 และ RRIT 3802 ซึ่งให้ผลผลิตสูงกว่า RRIM 600 ผลผลิตใกล้เคียงกับ RRIT 251 แต่มีทรงพุ่มสวยสมดุลและลำต้นตรงสวยกว่า เป็นทางเลือกใหม่ให้กับเกษตรกรชาวสวนยางในการเลือกยางพันธุ์ดีให้ผลผลิตสูงเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง

2. รับฟังเสียงของเกษตรกรผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางวางแผนพัฒนาการบริหารจัดการสวนยางยั่งยืนให้มีประสิทธิภาพ จากการสนทนากลุ่มและรับฟังเสียงของเกษตรกรศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวางได้สะท้อนความคิดเห็น 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านความพึงพอใจ เกษตรกรยังมีความพึงพอใจยางพันธุ์ RRIM 600 เนื่องจากทนต่อการกรีดได้ดี เกษตรกรพึงพอใจการทำสวนยางยั่งยืนเนื่องจากช่วยเสริมรายได้เมื่อราคายางตกต่ำ

2) ด้านความต้องการ เกษตรกรมีความต้องการพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตสูงและทนต่อการกรีดและไม่แสดงอาการเปลือกแห้ง ต้องการผลผลิตยางต่อไร่เพิ่มขึ้น ต้องการให้พัฒนายางพันธุ์ RRIM 600 ให้มีผลผลิตเพิ่มขึ้น ต้องการให้สนับสนุนงบประมาณในการทำสวนยางยั่งยืน ต้องการให้เข้ามาสำรวจ วางระบบการสร้างสวนยางยั่งยืน ระบบน้ำ ระบบไฟ รวมถึงแนวทางการบริหารจัดการสวนยาง และต้องการให้ถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องดิน ธาตุอาหาร ในดิน และการจัดการดินที่ถูกต้องเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง

3) ด้านความคาดหวัง เกษตรกรคาดหวังเรื่องหาแนวทางการแก้ปัญหาการระบาดของโรค เช่น อาการตายจากยอดของต้นยางอ่อนก่อนเปิดกรีด และคาดหวังยางพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตดี ด้านทานโรคดี

4) ด้านความกังวล เกษตรกรมีความกังวลเรื่องราคายางและต้นทุนการผลิต และเรื่อง

การบริหารจัดการน้ำ เช่น ระบบน้ำที่จะใช้ในการทำสวนยางยั่งยืน

3. การศึกษาเรียนรู้ภาคสนาม “การปลูกผักเหลียงร่วมยาง” สมาชิกของศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวางได้อธิบายถึงการปลูกผักเหลียง การขยายพันธุ์ การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวผลผลิต การตรวจสอบคุณภาพ การขนส่ง และการตลาด โดยมีคุณพิระ อินทร์เอี่ยม เกษตรกรเจ้าของสวนยาง เป็นผู้อธิบาย ไว้ดังนี้ (ภาพที่ 5 - 7)

การปลูก เริ่มปลูกผักเหลียงในช่วงต้นยางอายุ 3 ปี โดยกิ่งพันธุ์ผักเหลียงที่ปลูกเป็นกิ่งตอนปลูก 2 แถวระหว่างแถว ยาง ระยะห่างระหว่างต้นเหลียง 3 เมตร ระยะห่างจากต้นยาง 3 เมตร ปลูกแบบเอียงกิ่งพันธุ์ประมาณ 45 องศา จากพื้นดินเนื่องจากจะทำให้แตกยอดดี ปลูกในช่วงฤดูฝนเพื่อเพิ่มโอกาสการรอดตาย (ภาพที่ 8 - 10)

การขยายพันธุ์ ขยายพันธุ์โดยการปลูกด้วยไหลราก เป็นการขยายพันธุ์ที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายกิ่งพันธุ์ สำหรับไหลรากของผักเหลียงคือส่วนของรากแขนงที่อยู่ระดับผิวดินซึ่งแตกเป็นต้นใหม่ สามารถขุดนำไปปลูกได้ทันที โดยไม่ต้องทำการปักชำก่อน โดยแนะนำให้ขยายพันธุ์ในช่วงฤดูฝน เพื่อเพิ่มโอกาสการรอดตายของต้นผักเหลียง

การดูแลรักษา หลังจากที่ปลูกผักเหลียงแล้ว ให้หมั่นตัดวัชพืชภายในสวนยางเพื่อป้องกันวัชพืชเจริญเติบโตมาพันต้นผักเหลียง (ภาพที่ 11) ละเว้นการฉีดพ่นสารเคมีกำจัดวัชพืชเนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อ

เจริญเติบโตของผักเหลียง สำหรับการใส่ปุ๋ยไม่ต้องใส่ปุ๋ยเพิ่มเติมเนื่องจากต้นผักเหลียงได้รับปุ๋ยทางอ้อมแล้วจากปุ๋ยที่ใส่ให้ต้นยาง

การเก็บเกี่ยวผลผลิต กรณีเก็บเกี่ยวสำหรับบริโภคภายในครัวเรือน สามารถเก็บได้ตั้งแต่ต้นเหลียงอายุ 1 ปี กรณีเก็บเกี่ยวจำหน่าย จะสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้เต็มที่เมื่อผักเหลียงอายุ 3 ปี วิธีการเก็บเกี่ยวจะเด็ดยอดผักเหลียงในระยะใบเพสลาด เด็ดตามข้อ ถ้ามียอดอ่อนให้เด็ดทิ้ง เนื่องจากจะทำให้เกิดการเน่าเสียได้ง่าย ความถี่ในการเก็บเกี่ยวคือ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เก็บเกี่ยวช่วงเช้าเวลา 07.00 น. – 10.00 น. ช่วงบ่ายเริ่มเก็บตั้งแต่เวลา 15.00 น. เป็นต้นไป สำหรับศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวางจะเก็บเกี่ยวผลผลิตในวันพฤหัสบดี และวันศุกร์ ใช้แรงงานของสมาชิกในศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวางช่วยกันเก็บเกี่ยว เป็นการกระจายรายได้ให้กับสมาชิกของศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวาง โดยให้ค่าตอบแทนกิโลกรัมละ 20 บาท จ่ายเดือนละ 1 ครั้ง (ภาพที่ 12 - 13)

ภาพที่ 5 - 7 การศึกษาเรียนรู้ภาคสนาม “การปลูกผักเห็ดเลี้ยงร่วมยาง”

ภาพที่ 8 - 10 ผักเหลียงในสวนยางของคุณพีระ อินทร์เอี่ยม

ภาพที่ 11 การดูแลรักษาสวนยาง

ภาพที่ 12 - 13 การเก็บเกี่ยวผลผลิตฝักเหลียง

การตรวจสอบคุณภาพ มีการตรวจสอบคุณภาพ ผักเหลียงที่เก็บเกี่ยวได้ก่อนการขนส่ง โดยใบผักเหลียงที่มีลักษณะมีตำหนิ ขอบใบไม่เสมอ ใบเป็นรู มีรอยขาดแห้ว ใบมีจุดสีเหลือง ยอดอ่อนจะถูกคัดออกไม่สามารถจำหน่ายได้ (ภาพที่ 14 - 15)

การขนส่ง ในการขนส่งทางศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวางขนส่งในวันเสาร์ไปที่ห้างหุ้นส่วนวิสาหกิจชุมชนเกาะทวด โดยการบรรจุผักเหลียงในตะกร้าผลไม้ ไซ้ใบกล้วยรองที่ก้นตะกร้า และปิดด้านบน เพื่อรักษาสภาพความสดของผักเหลียง ไม่ให้เหี่ยวเฉา และซ้ำจากการขนส่ง

การตลาด ปัจจุบันปริมาณความต้องการของตลาดคือ 200 - 300 กิโลกรัมต่อสัปดาห์ และในกรณีผักเหลียงพรีเมียม คือ ผักเหลียงที่นำก้านออกเหลือเฉพาะใบอย่างเดียว ปริมาณความต้องการของตลาดคือ 700 กิโลกรัมต่อสัปดาห์ แต่ในปัจจุบันศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวางยังมีผลผลิตไม่เพียงพอ เนื่องจากมีกำลังในการผลิตเพียง 50 กิโลกรัมต่อสัปดาห์เท่านั้น

ภาพที่ 14 - 15 ใบผักเหลียงที่มีลักษณะตำหนิ

ปัญหาอุปสรรค ในการปลูกผักเหลียง
ในสวนยางเพื่อจำหน่ายของศูนย์เรียนรู้พลเมือง
ปากน้ำฉวาง คือ

1. แรงงานในการเก็บเกี่ยวผลผลิต
เนื่องจากสมาชิกในศูนย์เรียนรู้พลเมืองปากน้ำฉวาง
แต่ละท่านมีภารกิจแตกต่างกันไป ทำให้ในบางครั้ง
ส่งผลกระทบต่อการทำงานเกี่ยวผลผลิต

2. ผลผลิตไม่เพียงพอกับความต้องการ
ของตลาด การปลูกผักเหลียงในสวนยางถือเป็น
โอกาสของพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยาง เนื่องจาก
เป็นพืชที่ปลูกง่าย มีอัตราการรอดตายสูง หากปลูก

ในช่วงเวลาที่เหมาะสม ดูแลรักษาง่าย และตลาด
ยังมีความต้องการสูง อีกทั้งยังมีราคาสูง เป็นทาง
เลือกทางรอดที่จะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น มีค่าใช้จ่าย
ลดลง เนื่องจากสามารถนำไปใช้บริโภคในครัว
เรือนได้ ลดค่าใช้จ่ายในการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช
ภายในสวนยาง และเป็นการทำสวนยางยั่งยืน
เพื่อสมาชิกชุมชนยั่งยืน ทำให้เกษตรกรมีรายได้
เพิ่มขึ้นจากการปลูกผักเหลียงในสวนยางเพื่อ
จำหน่าย เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และไม่มี
ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

รายงานสถานการณ์ และกำลังการผลิตของแปลงขยายพันธุ์ยาง การยางแห่งประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ 2567

วิทยา พสภมณี และวีระนันท์ ศรีเกตุ

กองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง

การยางแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการยางพาราทั้งระบบอย่างยั่งยืน ทั้งการให้บริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี อีกทั้ง ยังครอบคลุมถึงการผลิตพันธุ์ยางที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของเกษตรกร มีพันธุ์ยางที่ถูกต้องและสอดคล้องกับคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์การผลิต แหล่งผลิต และกำลังการผลิตของแปลงขยายพันธุ์ยางในทุกส่วนงาน/หน่วยงานของการยางแห่งประเทศไทย สถาบันวิจัยยาง โดยกองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง จึงได้จัดทำข้อมูลนี้ขึ้นโดยทำการรวบรวมข้อมูลจากทุกส่วนงานของการยางแห่งประเทศไทย (ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2566) เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ วางแผนการทำงาน และกำหนดนโยบายของผู้บริหารของการยางแห่งประเทศไทย พนักงาน และหน่วยงานทุก ๆ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการยางแห่งประเทศไทย ทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก และยังเป็นข้อมูลให้แก่

เกษตรกรในการประกอบการตัดสินใจเลือกแหล่งพันธุ์ยางที่มีความน่าเชื่อถือและมีคุณภาพ ซึ่งข้อมูลในบทความนี้ จะประกอบไปด้วยข้อมูลแปลงขยายพันธุ์ยาง 3 ประเภท ได้แก่ แปลงเพาะกล้ายาง แปลงกิ่งตายาง และแปลงยางชำถุง โดยแบ่งตามเขตพื้นที่ ภูมิภาค รายจังหวัดตามที่ตั้งของสำนักงานของการยางแห่งประเทศไทย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. แปลงเพาะกล้ายาง จากข้อมูลการสำรวจพบว่า การยางแห่งประเทศไทยมีการเพาะกล้ายางอยู่ในพื้นที่ของการยางแห่งประเทศไทย เขตภาคใต้ตอนกลาง ซึ่งประกอบด้วย 2 หน่วยงาน ได้แก่ ศูนย์เรียนรู้ยางพาราจังหวัดกระบี่ และศูนย์เรียนรู้ยางพาราจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีพื้นที่รวม 34.05 ไร่ และมีกำลังการผลิตรวม 200,000 ต้น (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ข้อมูลแปลงเพาะกล้ายาง: พื้นที่ และกำลังการผลิต เป็นรายส่วนงาน/หน่วยงาน ประจำปีงบประมาณ 2567

ส่วนงาน/หน่วยงาน	พื้นที่ (ไร่)	กำลังการผลิต (ตัน)
	ผลิตตามความต้องการของลูกค้า	ผลิตตามความต้องการของลูกค้า
รวมทั้งประเทศ	34.05	200,000
กยท.ช.ตก.	34.05	200,000
- ศรย.จ.กบ.	10.00	100,000
- ศรย.จ.นศ.	24.05	100,000

2. แปลงกิ่งตายาง จากข้อมูลการสำรวจพบว่า การยางแห่งประเทศไทย มีการผลิตกิ่งตายางบนพื้นที่รวมทั้งประเทศจำนวน 301.5 ไร่ โดยส่วนงานที่มีพื้นที่ และกำลังการผลิตมากที่สุด ได้แก่ การยางแห่งประเทศไทยเขตภาคใต้ตอนกลาง ซึ่งมีพื้นที่รวม 173.9 ไร่ และมีกำลังการผลิตรวม 1,534,350 กิ่ง สำหรับส่วนงานที่มีพื้นที่รองลงมา ได้แก่ การยางแห่งประเทศไทยเขตภาคกลางและ

ภาคตะวันออก ซึ่งที่มีพื้นที่รวม 54.5 ไร่ และมีกำลังการผลิตรวม 400,000 กิ่ง และส่วนงานที่มีพื้นที่รองลงมาเป็นลำดับที่ 3 ได้แก่ สถาบันวิจัยยาง ซึ่งมีพื้นที่รวม 49.1 ไร่ และมีกำลังการผลิตรวม 145,702 กิ่ง โดยหากจำแนกแปลงกิ่งตารายพันธุ์ยางแล้วพบว่า มี 3 สายพันธุ์ที่มีพื้นที่และกำลังการผลิตมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ พันธุ์ RRIT 251, RRIM 600 และ RRIT 3904 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ข้อมูลแปลงกิ่งตายาง: พื้นที่ และกำลังการผลิต เป็นรายพันธุ์ และรายส่วนงาน/หน่วยงาน ประจำปีงบประมาณ 2567

ส่วนงาน/ หน่วยงาน	พื้นที่ (ไร่)						กำลังการผลิต (กิ่ง)					
	RRIT 251	RRIT 408	RRIM 600	RRIT 3904	พันธุ์อื่น ^{1/}	รวม	RRIT 251	RRIT 408	RRIM 600	RRIT 3904	พันธุ์อื่น ^{1/}	รวม
	รวมทั้งประเทศ	156.5	9.6	81.3	24.6	27.0	301.5	1,153,706	71,543	680,908	139,550	156,266
สวย.	16.1	0.4	3.2	11.2	18.2	49.1	60,720	768	6,000	43,250	34,964	145,702
- สวย.นค.	0.3	0.4	0.3	4.0	10.9	16.0	-	768	-	24,480	22,624	47,872
- สวย.ฉช.	15.7	-	2.9	7.2	7.2	33.1	60,720	-	6,000	18,770	12,340	97,830
กยท.ขอนแก่น.	2.6	2.4	1.5	2.5	-	9.0	31,500	23,000	15,000	30,500	-	100,000
- ศรย.จ.ชก.	1.6	1.4	0.5	1.5	-	5.0	16,500	13,000	5,000	15,500	-	50,000
- ศรย.จ.นพ.	1.0	1.0	1.0	1.0	-	4.0	15,000	10,000	10,000	15,000	-	50,000
กยท.ช.โก.	19.5	4.5	30.5	-	-	54.5	133,000	31,000	236,000	-	-	400,000
- กยท.จ.รย.	19.5	4.5	30.5	-	-	54.5	133,000	31,000	236,000	-	-	400,000
กยท.ช.ตบ.	4.0	-	-	1.0	-	5.0	-	-	-	-	-	-
- กยท.จ.ชพ.	4.0	-	-	1.0	-	5.0	-	-	-	-	-	-
กยท.ช.ตจ.	110.3	1.5	42.1	12.0	8.0	173.9	919,620	15,000	414,730	65,000	120,000	1,534,350
- ศรย.จ.กบ.	45.0	-	25.0	10.0	-	80.0	280,000	-	250,000	50,000	-	580,000
- กยท.ส.	4.0	-	2.0	-	6.0	12.0	70,000	-	38,000	-	100,000	208,000
คลองท่อม												
- กยท.ส.	2.0	-	4.8	-	-	6.8	24,620	-	31,730	-	-	56,350
เขาพนม												
- ศรย.จ.นศ.	49.0	-	6.9	1.0	2.0	58.9	490,000	-	60,000	10,000	20,000	580,000
- ศรย.จ.พท.	5.0	1.5	3.5	1.0	-	11.0	50,000	15,000	35,000	5,000	-	105,000
- กยท.จ.พง.	5.3	-	-	-	-	5.3	5,000	-	-	-	-	5,000
กยท.ช.ตล.	4.0	0.8	4.0	0.4	0.8	10.0	8,866	1,775	9,178	800	1,302	21,921
- กยท.จ.นธ.	4.0	0.8	4.0	0.4	0.8	10.0	8,866	1,775	9,178	800	1,302	21,921

หมายเหตุ: พันธุ์อื่น^{1/} ได้แก่

- แปลงกิ่งตยา สวย. ได้แก่ พันธุ์ RRIT 3802, PB 235, AVROS 2037, BPM 1, BPM 24, HAIKEN2, PR 302, PR 305, RRIC 101, RRIT 226, RRII 118, RRIT 402, RRIT 325, RRIT 404, RRIT 407, RRIT 409, RRIT 203, RRIT 250, RRIT 319, RRIT 403, RRIT 405, RRIT 406, RRIT 411, RRIT 3601, RRIT 3602, RRIT 3603, RRIT 3605 และ RRIT 3606
- แปลงกิ่งตยา กยท.ช.ตจ. ได้แก่ พันธุ์ RRIT 3801, RRIT 3802 และ PB 235
- แปลงกิ่งตยา กยท.ช.ตล. ได้แก่ พันธุ์ RRIT 3802, PB 235, RRIC 100, PB 217, PB 28, BPM 1 และ PB 260

3. แปลงยางชำถุง จากข้อมูลการสำรวจพบว่า การยางแห่งประเทศไทยมีการผลิตยางชำถุงบนพื้นที่รวมทั้งประเทศ 33.7 ไร่ และมีกำลังการผลิตรวม 553,000 ถุง สำหรับส่วนงานที่มีพื้นที่มากที่สุด

ได้แก่ การยางแห่งประเทศไทยเขตภาคใต้ตอนกลาง โดยมีพื้นที่ 13.7 ไร่ มีกำลังการผลิต 326,000 ถุง รายละเอียดดังที่แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ข้อมูลแปลงยางชำถุง: พื้นที่ และกำลังการผลิต เป็นรายพันธุ์ และรายส่วนงาน/หน่วยงาน ประจำปีงบประมาณ 2567

ส่วนงาน/ หน่วยงาน	พื้นที่ (ไร่)						กำลังการผลิต (กิ่ง)					
	RRIT 251	RRIT 408	RRIM 600	RRIT 3904	พันธุ์ อื่น ^{1/}	รวม	RRIT 251	RRIT 408	RRIM 600	RRIT 3904	พันธุ์อื่น ^{1/}	รวม
รวมทั้งประเทศ	9.4	16.8	0.5	6.0	1.0	33.7	136,000	227,000	5,000	125,000	60,000	553,000
กยท.ช.กอ.	-	-	-	4.0	-	4.0	-	-	-	100,000	-	100,000
- กยท.จ.รย.	-	-	-	4.0	-	4.0	-	-	-	100,000	-	100,000
กยท.ช.ตบ.	3.0	6.5	0.5	-	-	10.0	30,000	70,000	5,000	-	-	105,000
- กยท.จ.ปช.	3.0	6.5	0.5	-	-	10.0	30,000	70,000	5,000	-	-	105,000
กยท.ช.ตค.	3.4	7.3	-	2.0	1.0	13.7	96,000	145,000	-	25,000	60,000	326,000
- ศรย.จ.กบ.	-	-	-	2.0	-	2.0	-	-	-	25,000	-	25,000
- กยท.ส. คลองท่อม	1.0	0.5	-	-	1.0	2.5	50,000	15,000	-	-	60,000	125,000
- กยท.ส. เขาพนม	0.7	0.8	-	-	-	1.5	36,000	40,000	-	-	-	76,000
- ศรย.จ.นศ.	1.7	6.0	-	-	-	7.7	10,000	90,000	-	-	-	100,000
กยท.ช.ตล.	3.0	3.0	-	-	-	6.0	10,000	12,000	-	-	-	22,000
- กยท.ส. รัตภูมิ	3.0	3.0	-	-	-	6.0	10,000	12,000	-	-	-	22,000

หมายเหตุ: พันธุ์อื่น^{2/} ได้แก่ พันธุ์ PB 235

ภาคผนวก

รายละเอียดชื่อหน่วยงานชื่อเต็ม

ตัวย่อ	ชื่อเต็ม
<p>สวย.</p> <ul style="list-style-type: none"> - สวย.นค. - สวย.ฉช. 	<p>สถาบันวิจัยยาง</p> <p>ศูนย์วิจัยยางหนองคาย</p> <p>ศูนย์วิจัยยางฉะเชิงเทรา</p>
<p>กยท.ช.อนบ.</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศรย.จ.ชก. - ศรย.จ.นพ 	<p>การยางแห่งประเทศไทยเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน</p> <p>ศูนย์เรียนรู้ยางพาราจังหวัดขอนแก่น</p> <p>ศูนย์เรียนรู้ยางพาราจังหวัดนครพนม</p>
<p>กยท.ช.กอ.</p> <ul style="list-style-type: none"> - กยท.จ.รบย. 	<p>การยางแห่งประเทศไทยเขตภาคกลางและตะวันออกเฉียง</p> <p>การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระยอง</p>
<p>กยท.ช.ตบ.</p> <ul style="list-style-type: none"> - กยท.จ.ชพ. 	<p>การยางแห่งประเทศไทยเขตภาคใต้ตอนบน</p> <p>การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดชุมพร</p>
<p>กยท.ช.ตค.</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศรย.จ.กบ. - กยท.ส.คลองท่อม - กยท.ส.เขาพนม - ศรย.จ.นศ. - ศรย.จ.พท. - กยท.จ.พง. 	<p>การยางแห่งประเทศไทยเขตภาคใต้ตอนกลาง</p> <p>ศูนย์เรียนรู้ยางพาราจังหวัดกระบี่</p> <p>การยางแห่งประเทศไทยสาขาคลองท่อม</p> <p>การยางแห่งประเทศไทยสาขาเขาพนม</p> <p>ศูนย์เรียนรู้ยางพาราจังหวัดนครศรีธรรมราช</p> <p>ศูนย์เรียนรู้ยางพาราจังหวัดพัทลุง</p> <p>การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดพังงา</p>
<p>กยท.ช.ตล.</p> <ul style="list-style-type: none"> - กยท.จ.นธ. - กยท.ส.รัตภูมิ 	<p>การยางแห่งประเทศไทยเขตภาคใต้ตอนล่าง</p> <p>การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดนราธิวาส</p> <p>การยางแห่งประเทศไทยสาขารัตภูมิ</p>

สถานการณ์ยางพาราในไตรมาส 1/2567

อรรีวัฒน์ แแดงกนิษฐ์ วิทยุ โครมกระโทก
สุกรีพงษ์ ว่างทอง สาลี จันทรเจริญ
ศุภกร พลเจริญ ไศกนิช ติระไชย
เกษมพงศ์ พงศ์สุพัฒน์ และประกายดาว แแดงนัม

กองวิจัยเศรษฐกิจยาง ฝ่ายเศรษฐกิจยาง

1. สถานการณ์การส่งออกยางธรรมชาติ

1.1 ปริมาณการส่งออกยางพาราของประเทศไทย

“ในช่วงไตรมาส 1/2567 ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาส 4/2566 ร้อยละ 2.08 โดยปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติอยู่ที่ 1,000,046 ตัน”

เมื่อพิจารณาปริมาณการส่งออกยางพาราของไทยในไตรมาส 1/2567 (ตารางที่ 1) มีปริมาณส่งออกยางธรรมชาติรวมอยู่ที่ 1,000,046 ตัน เพิ่มจากไตรมาส 4/2566 จำนวน 20,382 ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.08 โดยหากพิจารณาปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติรายชนิดพบว่า อันดับของปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติในไตรมาสนี้ยางแท่งยังคงมีปริมาณการส่งออกมากที่สุด

เป็นอันดับแรก เช่นเดียวกับไตรมาสที่ผ่านมา ถัดมา คือ ยางผสมและคอมปาวด์ และน้ำยางข้น ทั้งนี้ ปริมาณการส่งออกยางพาราเกือบทุกชนิดมีอัตราการเติบโตเป็นบวก เมื่อเทียบกับไตรมาส 4/2566 ยกเว้น ยางผสมและคอมปาวด์ที่มีการเติบโตลดลงที่ร้อยละ 7.21 และยางอื่น ๆ ลดลงเล็กน้อยที่ร้อยละ 1.80 สำหรับยางแท่งมีปริมาณการส่งออกอยู่ที่ 483,931 ตัน (+5.02%) ยางแผ่นรมควัน 97,106 ตัน (+19.15%) และ น้ำยางข้น 113,823 ตัน (+4.52%)

สำหรับปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติสะสมเดือนมกราคม - เมษายน ปี พ.ศ. 2567 ปริมาณยางส่งออกสะสมอยู่ที่ 1,289,707 ตัน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 15.41 และเมื่อพิจารณาปริมาณรวมสะสมรายชนิดยาง

ในปี พ.ศ. 2567 เทียบกับปี พ.ศ. 2566 พบว่า ยางทุกชนิด (ยกเว้นยางแท่ง) มีอัตราการเติบโตต่ำกว่าปีที่ผ่านมา โดยยางผสมและยางคอมปาวด์ มีปริมาณส่งออกรวมอยู่ที่ 398,128 ตัน (-45.88%) ยางแท่ง 621,684 ตัน (+29.77%) ยางแผ่นรมควัน 119,101 ตัน (-6.86%) น้ำยางชั้น 141,294 ตัน (-17.92%) ยางอื่น ๆ 9,499 ตัน (-4.52%) รมควัน 353,003 ตัน (-22.61%) น้ำยางชั้น 447,860 ตัน (-30.40%) ยางอื่น ๆ 28,743 ตัน (-51.51%)

ตารางที่ 1 ปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติของไทย

หน่วย: ตัน

ชนิดยาง	ไตรมาส 4/2566	ไตรมาส 1/2567	อัตราเติบโต	รวมส่งออกรายปี		
				ม.ค.-เม.ย. 66	ม.ค.-เม.ย. 67	%YOY
ยางผสมและคอมปาวด์	320,971	297,835	- 7.21	735,600	398,128	-45.88
ยางแท่ง	460,809	483,931	5.02	479,078	621,684	29.77
ยางแผ่นรมควัน	81,499	97,106	19.15	127,875	119,101	-6.86
น้ำยางชั้น	108,898	113,823	4.52	172,135	141,294	-17.92
ยางอื่น ๆ	7,486	7,351	- 1.80	9,949	9,499	-4.52
รวม	979,664	1,000,046	2.08	1,524,637	1,289,707	-15.41

ที่มา: กรมศุลกากร ประมวลผลโดย การยางแห่งประเทศไทย ฝ่ายเศรษฐกิจยาง

1.2 มูลค่าการส่งออกยางพาราของประเทศไทย

“ไตรมาส 1/2567 มูลค่าการส่งออกยางธรรมชาติอยู่ที่ 60,225 ล้านบาท ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาส 4/2566 ร้อยละ 10.33 ที่มีมูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 54,585 ล้านบาท”

ตารางที่ 1 แสดงมูลค่าการส่งออกยางธรรมชาติของไทย การส่งออกยางธรรมชาติรายชนิด ในไตรมาส 1/67 พบว่า ยางทุกชนิด มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน

ยกเว้นยางผสมและคอมปาวด์ โดยยางผสมและคอมปาวด์ มีมูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 18,184 ล้านบาท (-1.97%) ยางแท่ง 27,017 ล้านบาท (+12.53%) ยางแผ่นรมควัน 6,372 ล้านบาท (+35.29%) น้ำยางชั้น 8,266 ล้านบาท (+18.63%) และยางอื่น ๆ เพิ่มขึ้นเป็น 386 ล้านบาท (+10.11%)

สำหรับมูลค่าการส่งออกยางธรรมชาติสะสมเดือนมกราคม - เมษายน ปี พ.ศ. 2567 พบว่ามูลค่ายางส่งออกรวมอยู่ที่ 79,245 ล้านบาท และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับ

ช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.43 และเมื่อพิจารณารายชนิดยางในปี พ.ศ. 2566 เทียบกับปี พ.ศ. 2567 ก็ยังพบการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยางทุกชนิด ยกเว้นยางผสมและยางคอมปาวด์ โดยยางแท่งมีอัตราการเติบโต

อยู่ที่ +53.08% ยางแผ่นรมควัน +18.65% น้ำยางข้น +0.76% และยางอื่น ๆ +17.74% ในขณะที่มูลค่าการส่งออกยางผสมและคอมปาวด์ สะสมหดตัว 33.87%

ตารางที่ 2 มูลค่าการส่งออกยางธรรมชาติของไทย

หน่วย: ล้านบาท

ชนิดยาง	ไตรมาส 4/2566	ไตรมาส 1/2567	อัตราเติบโต	รวมส่งออกรายปี		
				ม.ค.-เม.ย. 66	ม.ค.-เม.ย. 67	%YOY
ยางผสมและคอมปาวด์	18,549	18,184	- 1.97	37,164	24,576	- 33.87
ยางแท่ง	24,009	27,017	12.53	23,111	35,377	53.08
ยางแผ่นรมควัน	4,710	6,372	35.29	6,881	8,164	18.65
น้ำยางข้น	6,968	8,266	18.63	10,544	10,623	0.76
ยางอื่น ๆ	350	386	10.11	428	504	17.74
รวม	54,585	60,225	10.33	78,127	79,245	1.43

ที่มา: กรมศุลกากร ประมวลผลโดย การยางแห่งประเทศไทย ฝ่ายเศรษฐกิจยาง

2. สถานการณ์ราคายาง

ราคายางไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2567 ภาพรวมปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2566 โดยราคายางภายในประเทศภาพรวมพุ่งทะยานต่อเนื่องติดต่อกันเป็นเดือนที่ 7 โดยทำจุดสูงสุดใหม่ขึ้นไปเรื่อย ๆ ในรอบ 85 เดือนหรือ 7 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 เช่นเดียวกับตลาดล่วงหน้าต่างประเทศโดยราคายางในตลาด SICOM และ TOCOM ที่ราคาพุ่งสูงขึ้นในแนวโน้มขาขึ้นที่แข็งแกร่ง โดยมีปัจจัยสนับสนุนในช่วงที่ผ่านมาจากกระแสรถยนต์ไฟฟ้าที่นิยมอย่างมาก

และสร้างแนวโน้มในแง่ดีในอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยยอดขายรถยนต์ในยุโรปและจีนปรับตัวเพิ่มขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ ได้รับอานิสงส์จากอุปสงค์รถยนต์ไฟฟ้าฟื้นตัวขึ้น ประกอบกับค่าเงินบาทที่อ่อนค่าลงทำให้เป็นผลกระทบเชิงบวกต่อการส่งออก รวมถึงราคาน้ำมันดิบมีแนวโน้มผันผวนในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับในช่วงที่ผ่านมา ปริมาณผลผลิตยางพาราลดลง เนื่องจากจากปัญหาโรคใบร่วงและปรากฏการณ์เอลนีโญ ที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น แต่ความต้องการในการใช้ยางพาราในอุตสาหกรรมยานยนต์ที่กล่าวมา

ข้างต้น ทำให้มีความต้องการใช้ยางพาราโดยรวมของโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยเฉพาะยางล้อ โดยในช่วงไตรมาสที่ 1 และไตรมาสที่ 2 ที่ผู้ประกอบการต้องการยาง ทำการสต็อกวัตถุดิบยางเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการผลิตในการส่งมอบในช่วงไตรมาสที่ 3 และ ไตรมาสที่ 4 ต่อไป อ้างอิงจากปริมาณของประเทศผู้ใช้เพื่อผลิตสินค้า อาทิ เช่น จีน ญี่ปุ่น ที่ตัวเลขปรับเพิ่มขึ้นตั้งแต่เดือนมกราคม

ราคายางยังคงได้รับปัจจัยสนับสนุนจากผลผลิตยางพาราหลายพื้นที่ที่มีผลผลิตลดลงเนื่องจากปัญหาโรคใบร่วงและปรากฏการณ์เอลนีโญที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ส่งผลให้สภาพอากาศร้อน ฝนตกน้อย กระทั่งต่อน้ำยากให้ออกน้อยจากปัญหาดังกล่าวทำให้สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ. 2567 ผลผลิตยางพาราของไทยจะลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 0.55 โดยมีปริมาณผลผลิตยางพาราอยู่ที่ 4,681,543 ตัน (ลดลง 25,722 ตันจากปีที่ผ่านมา) ประกอบกับเนื้อที่กรีดยางคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 22.19 ล้านไร่ โดยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 105,482 ไร่ ส่งผลให้ผลผลิตต่อเนื้อที่กรีดยางจะมีประมาณ 211 กิโลกรัมต่อไร่ หรือลดลงร้อยละ 0.94 แต่ความต้องการใช้หรืออุปสงค์ยางพาราที่เพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง

3. สรุปประเทศคู่ค้าที่สำคัญ

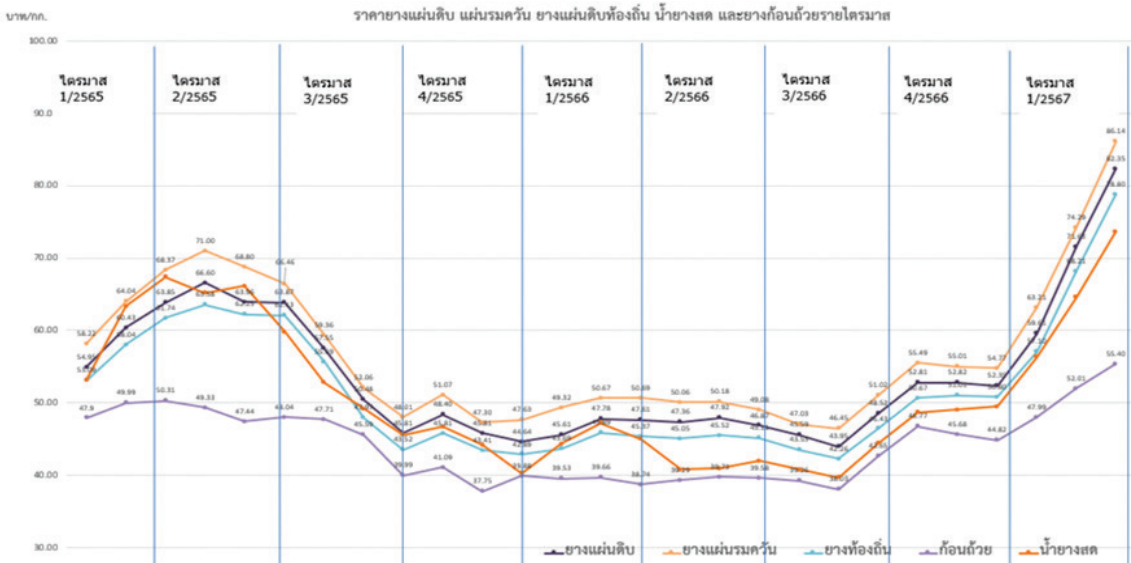
3.1 จีน การลงทุนจากต่างประเทศที่ชะลอตัวและกำไรของภาคเอกชนที่อยู่ในระดับต่ำสะท้อนความเชื่อมั่นของธุรกิจที่ยังคงอ่อนแอ

อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ มีแนวโน้มช่วยหนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนได้บ้างในช่วงที่ภาคก่อสร้างหิมทรัพย์ยังไม่ส่งสัญญาณฟื้นตัวชัดเจน จับตาว่า จีนจะมีการตั้งเป้าหมายการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างไรและจะส่งสัญญาณเกี่ยวกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติมหรือไม่ ขณะที่ทางการรายงาน PMI ภาคการผลิตในเดือนกุมภาพันธ์ปรับลงเล็กน้อยจาก 49.2 ในเดือนมกราคมเป็น 49.1

3.2 สหรัฐฯ ยังคงแนวโน้มนโยบายการเงินของเฟด ผ่านถ้อยแถลงของประธานเฟดต่อสภาคองเกรสและรายงานข้อมูลเศรษฐกิจสำคัญ โดยในการแถลงต่อสภาคองเกรสประจำปีนั้น ประธานเฟดอาจย้ำจุดยืนไม่รีบลดดอกเบี้ย เห็นได้ว่าเศรษฐกิจสหรัฐยังคงรักษาการเติบโตได้ในเชิงบวกและมีความแข็งแกร่งกว่าประเทศเศรษฐกิจหลักอื่น ๆ สะท้อนผ่านตลาดแรงงานที่ตึงตัวรวมถึงการบริโภคภายในประเทศที่ยังขยายตัวต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้อัตราเงินเฟ้อชะลอลงช้ากว่าที่ตลาดคาด

3.3 ยุโรป แม้ว่าเศรษฐกิจยูโรโซนยังมีความอ่อนแอและเปราะบางสูงแต่เชื่อว่าผ่านจุดแย่ที่สุดไปแล้วในไตรมาส 4/2566 ก่อนที่จะเริ่มทยอยฟื้นตัวขึ้นอย่างช้า ๆ ในปี พ.ศ. 2567 สามารถหลบเลี่ยงวิกฤตพลังงานที่รุนแรงได้ในปีนี้และเงินเฟ้อที่ชะลอลง

สถานการณ์ยางพาราไตรมาสที่ 1/2567

ภาพที่ 1 ราคายางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน ยางแผ่นท้องถิ่น และน้ำยางสดรายไตรมาส

ข้อมูล : ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2567

จากสถานการณ์ราคายางไตรมาสที่ 1/2567 โดยภาพรวมทรงตัว เคลื่อนตัวอยู่ในกรอบ ราคายางแผ่นดิบเฉลี่ย ณ ตลาดกลางยางพาราอยู่ที่ 71.20 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 18.54 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 35.21 ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 อยู่ที่ 74.55 ปรับตัวเพิ่มขึ้น 19.45 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 35.31 และราคายางแผ่นดิบท้องถิ่น อยู่ที่ 68.03 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 17.21 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 33.85 ราคาน้ำยางสดอยู่ที่ 64.87 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 15.81 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 32.22 และราคายางก้อนถ้วย DRC 100 เปอร์เซนต์ อยู่ที่ 51.80 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 6.04 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 13.21 ในขณะที่

ทิศทางตลาดล่วงหน้าต่างประเทศ มีดังนี้

- 1) ตลาดล่วงหน้าสิงคโปร์ ราคาซื้อขายยางพาราไตรมาส 1/2567 ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 (RSS3) อยู่ที่ 213.87 เซนต์สหรัฐฯ/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 48.62 เซนต์สหรัฐฯ/กก. คิดเป็นร้อยละ 29.42 คิดเป็นเงินบาทโดยเฉลี่ยจะอยู่ที่ 74.16 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 15.27 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 25.93 และราคายางแท่ง STR 20 อยู่ที่ 158.38 เซนต์สหรัฐฯ/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 12.01 เซนต์สหรัฐฯ/กก. คิดเป็นร้อยละ 8.21 หากคิดเป็นเงินบาทจะอยู่ที่ 54.77 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 4.39 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 8.72

2) ตลาดล่วงหน้าโตเกียว ราคาซื้อขายยางพาราไตรมาส 1/2567 ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 (RSS3) อยู่ที่ 294.21 เยน/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 46.84 เยน/กก. คิดเป็นร้อยละ 18.94 หากคิดเป็นเงินบาทจะอยู่ที่ 70.74 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 11.03 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 18.48

3) ตลาดล่วงหน้าเซี่ยงไฮ้ ราคาซื้อขายยางพาราไตรมาส 1/2567 ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 (RSS3) อยู่ที่ 13,832.68 หยวน/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 485.11 หยวน/กก. คิดเป็นร้อยละ 3.63 หากคิดเป็นเงินบาทจะอยู่ที่ 68.63 บาท/กก. ปรับตัวเพิ่มขึ้น 2.91 บาท/กก. คิดเป็นร้อยละ 4.42

4. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาภายในไตรมาสที่ 1/2567 ประกอบด้วย

4.1 ตัวเลขทางเศรษฐกิจของจีนที่มีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง จากรายงานดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิตในเดือน มี.ค. 67 อยู่ที่ระดับ 50.8 สูงขึ้นกว่าเดือนก่อนหน้าที่ระดับ 49.1 โดยตัวเลขที่สูงกว่า 50 บ่งชี้ถึงภาวะการขยายตัวของเศรษฐกิจ โดยตัวเลขดังกล่าวถือเป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบ 6 เดือน และดัชนี ISM PMI สหรัฐฯ ภาคการผลิตเดือนมีนาคมกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 17 เดือน

4.2 ดัชนี PMI ภาคการผลิตของประเทศคู่ค้า ได้แก่ สหรัฐฯ จีน ญี่ปุ่น และยูโรโซน ในไตรมาสที่ 1/2567 หดตัวต่ำกว่าระดับ 50 โดยดัชนี PMI ของสหรัฐฯ อยู่ที่ 49.10, 47.80 และ 50.30

ตามลำดับ ดัชนี PMI ของจีน อยู่ที่ 49.20, 49.10 และ 50.80 ดัชนี PMI ของญี่ปุ่น อยู่ที่ 48.00, 47.20 และ 48.20 ตามลำดับ และยูโรโซน อยู่ที่ 46.60, 46.50 และ 46.10 ตามลำดับ บ่งชี้ให้เห็นถึงว่ายังคงมีความเสี่ยงการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก มีแนวโน้มหดตัวหรือเศรษฐกิจถดถอย แต่อย่างไรก็ตาม PMI ของสหรัฐฯและจีน ที่กลับขึ้นมาขยายตัวเหนือ 50 แล้วอีกทั้งโดยรวมดัชนี PMI ไตรมาสที่ 1/2567 ยังขยายตัวมากกว่าไตรมาสที่ 4/2566

4.3 ราคาน้ำมันดิบมีแนวโน้มผันผวนในระดับสูง จากอุปทานน้ำมันดิบที่มีแนวโน้มตึงตัว หลังตลาดคาดกลุ่ม OPEC+ กำลังพิจารณาเพื่อขยายกรอบเวลาในการลดกำลังการผลิตโดยสมัครใจกว่า 2.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน ต่อไปจนถึงเดือน มิ.ย. 2567 และอาจขยายไปจนถึงสิ้นปี หากราคาน้ำมันดิบเบรนท์ยังต่ำกว่า 85 เหรียญสหรัฐฯ ต่อบาร์เรล ขณะที่อุปสงค์จากจีนซึ่งเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ของโลกมีแนวโน้มฟื้นตัวขึ้นจากการเดินทางที่เพิ่มสูงในช่วงตรุษจีนที่ผ่านมา

4.4 แนวโน้มเงินบาทเคลื่อนไหวในรอบ 35.70-36.35 บาท/ดอลลาร์ เงินบาทอ่อนค่าลงท่ามกลางความกังวลต่อแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย หลังตัวเลขจีดีพีไทยปี 2566 เติบโตเพียง 1.9% และสภาพัฒน์ฯ ได้มีการปรับทบทวนประมาณการเศรษฐกิจไทยในปี 2567 ลงมาที่กรอบ 2.2-3.2% ทั้งนี้ เงินบาทอ่อนค่ากลับไปอีกครั้ง ตามภาพรวมของสกุลเงินในภูมิภาค ขณะที่เงินดอลลาร์ฯ ฟื้นตัวแข็งค่ากลับมาตาม

บอนด์ยีลด์สหรัฐฯ ที่ขยับขึ้นจากการคาดการณ์ว่า เฟดจะไม่รีบลดดอกเบี้ยในรอบการประชุมใกล้ ๆ นี้ โดยค่าเงินบาทเฉลี่ยขึ้นต้นไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2567 อยู่ที่ 35.39 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ อ่อนค่าขึ้นร้อยละ 0.09 จากไตรมาสก่อน

4.5 สมาคมผู้ผลิตยานยนต์จีน (CAAM) เปิดเผยว่าการส่งออกรถยนต์ของจีนเพิ่มขึ้น 57.9% เมื่อเทียบรายปีสู่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 4.91 ล้านคันในปี พ.ศ. 2566 เนื่องจากบรรดาผู้ผลิตรถยนต์จีนขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศ นับเป็นการขยายตัวขึ้นอย่างมากอีกครั้งหลังจากที่จีนส่งออกรถยนต์ได้มากกว่า 3 ล้านคันในปี พ.ศ.

2565 และมากกว่า 2 ล้านคันในปี 2564 การขยายตัวขึ้นอย่างก้าวกระโดดนี้ได้รับแรงหนุนจากการส่งออกรถยนต์พลังงานใหม่ (NEV) ที่พุ่งขึ้นถึง 77.6% สู่ระดับมากกว่า 1.2 ล้านคันในช่วงปีที่ผ่านมา และการส่งออกรถยนต์ไฟฟ้าที่มีมอเตอร์ไฟฟ้าขับเคลื่อนเพียงอย่างเดียวโดยที่ไม่มีเครื่องยนต์ ขยายตัวขึ้น 80.9% ในขณะที่การส่งออกรถยนต์ไฟฟ้าไฮบริดเพิ่มขึ้น 47.8% เมื่อเทียบเป็นรายปีล้านล้านหยวน ลดลง 1.8% จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว หลังจากทีลดลง 4.4% ในช่วง 7 เดือนแรกของปี

สรุปข่าวสารยางพารา

เดือนเมษายน - มิถุนายน 2567

กองประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ สำนักผู้ว่าการ การยางแห่งประเทศไทย

"บิ๊กบอร์ด กยท. ร่วมเปิดโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง กองทุนหมู่บ้านบ้านวังไทร หนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำพัฒนา กำลังการผลิต"

การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) โดย ดร.เพ็ญ เลิศวงศ์พง ประธานกรรมการ กยท. ร่วมเปิดโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง (ยางรัดของ) ของกองทุนหมู่บ้านบ้านวังไทร จ.นครศรีธรรมราช ด้าน กยท. สนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ ช่วยเพิ่มกำลังการผลิต ยกกระดับโรงงานผลิตวัตถุดิบสู่โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง

"นายกฯ ลงพื้นที่ สหกรณ์ จ.นครศรีฯ ชมกระบวนการแปรรูปยาง พร้อมหารือร่วม กยท. กำหนดแนวทางพัฒนายางพารา"

นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลงพื้นที่ เยี่ยมชมการดำเนินงานของสหกรณ์กองทุนสวนยางฉลองน้ำขาวพัฒนา จำกัด จ.สิชล จ.นครศรีธรรมราช โดยมี นายณกรณ์ ตรรกวิรพัท ผู้ว่าการ กยท. พร้อมด้วยผู้บริหาร และพนักงาน กยท. และหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่ ร่วมติดตามพบปะเกษตรกรชาวสวนยาง รับฟังความต้องการและหารือแนวทางผลักดันพัฒนายางพาราทั้งระบบอย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ

กยท. - เทศบาลตรัง จัดใหญ่ งานวันยางพาราแห่งชาติ ปี 67 "เชิดชูพระยารัษฎาฯ บิดายางพาราไทย"

การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ร่วมกับ เทศบาลนครตรัง จัดงานวันยางพาราแห่งชาติปี 2567 "เชิดชูพระยารัษฎาฯ บิดายางพาราไทย" โดยมี นายบุญสิงห์ วรินทร์รักษ์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับมอบหมายจากร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้เกียรติเป็นประธานเปิดงาน พร้อมด้วย นายทรงกลด

สว่างวงศ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง และ นายโกศล บุญคง รองผู้ว่าการด้านธุรกิจ เข้าร่วมในพิธี เพื่อน้อมรำลึกถึงคุณงามความดีคุณูปการของพระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี บิดาแห่งยางพาราไทย ณ บริเวณอนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ จ.ตรัง

"กยท. เปิดเวทีอบรมครูยางอาสา กว่า 100 คน ส่งผ่านความรู้สู่ชาวสวนยาง มุ่งพัฒนาสวนยางอย่างยั่งยืน"

การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) จัดโครงการฝึกอบรมครูยางอาสา หลักสูตร "การถ่ายทอดเทคโนโลยียางสำหรับครูยางอาสา" แก่ครูยางอาสา กว่า 100 คน มุ่งพัฒนาศักยภาพครูยางอาสา ส่งต่อความรู้ความเข้าใจแก่เกษตรกรชาวสวนยาง ในการนำไปปรับใช้กับการจัดการสวนยาง เพื่อปรับปรุงคุณภาพ ลดต้นทุน และเพิ่มผลผลิต ภายใต้การจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน โดยได้รับเกียรติจากนายศิริพันธุ์ ตรีไทรรัตนกุล กรรมการการยางแห่งประเทศไทย เป็นประธานในพิธีเปิด และ

มอบนโยบายการขับเคลื่อนครูยางอาสาเพื่อสนับสนุนภารกิจด้านยางพารา พร้อมด้วยนายสุภศักดิ์ ต่างวิริยกุล รองผู้ว่าการด้านปฏิบัติการ ร่วมเป็นวิทยากรเสวนาในครั้งนี้ ณ ห้องสุนทรภู่ ชั้น 2 โรงแรมสตาร์ คอนเวนชัน จ.ระยอง

"กยท. ร่วมจัดงานมหกรรมยางพาราและเกษตรแฟร์ EEC ไทย-จีน 2024 ครั้งที่ 2 เปิดพื้นที่โชว์นวัตกรรมเกษตร-ตลาดสินค้า กระตุ้นเศรษฐกิจ กระจายรายได้สู่เกษตรกร"

การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ร่วมเปิดงานมหกรรมยางพาราและเกษตรแฟร์ EEC ไทย-จีน 2024 ครั้งที่ 2 จัด "Rubber Zone เมืองยางพารา" โชว์เทคโนโลยี-นวัตกรรมยางพารา เปิดพื้นที่จำหน่ายสินค้าและผลผลิตการเกษตร กระตุ้นเศรษฐกิจ สร้างรายได้เกษตรกร โดยได้รับเกียรติจากนายไทรภพ วงศ์ไทรรัตน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง เป็นประธานพิธีเปิด พร้อมด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง นายกสมาคมสหพันธ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย ประธานสภาการยางแห่งประเทศไทย และผู้บริหารจากการยางแห่งประเทศไทย เข้าร่วมในครั้งนี้ ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 6-15 เม.ย. นี้ ณ สนามกีฬากลางจังหวัดระยอง อ.เมืองระยอง จ.ระยอง

"สมว.เกษตรฯ หนุนยางไทย ประเดิมซื้อ-ขายยาง รับกฎ EUDR"

จัดโครงการ Ready for EUDR in Thailand : RAOT พร้อมก้าวสู่มาตรฐานสากล"

ณ โรงแรมบรรจงบุรี จ.สุราษฎร์ธานี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เดินหน้าสร้างเสถียรภาพยางพาราไทยแข็งแกร่งตลอดห่วงโซ่ จัดใหญ่ Ready for EUDR in Thailand ขานรับกฎ EUDR ประเดิม Kick Off ชื่อขายยางตรวจสอบย้อนกลับผลผลิตได้เป็นครั้งแรก ผ่านแพลตฟอร์ม Thai Rubber Trade โดยมี ร้อยเอจกรรมนิส พรหมเพ่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานเปิดโครงการฯ ภายใต้แนวคิด "RAOT พร้อมก้าวสู่มาตรฐานสากล" ช่วยชาวสวนยางไทยเพิ่มรายได้ พร้อมคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

**"กยท. ปลื้มหลัง Kick off เปิดประมูลยาง EUDR ราคาแตะ 94 บ./กก. พร้อม กำหนดเปิด
ประมูลยาง EUDR ผ่านตลาดกลางฯ กยท. ทุกวันพฤหัสบดี"**

นายณกรณ์ ตรรกวิรพัท ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย เผยว่า กยท. ให้ความสำคัญและเร่งพัฒนากระบวนการบริหารจัดการผลผลิต และการพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อรองรับกฎระเบียบ EUDR ของสหภาพยุโรปจะดำเนินการบังคับใช้กับสินค้ายางพาราด้วย โดยสัปดาห์ที่ผ่านมา กยท. ประเดิมเปิดการประมูลยางพาราที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับแหล่งที่มาผลผลิตเป็นไปตามกฎ EUDR ซึ่งมีบริษัทผู้ซื้อที่ต้องการยางสูงเข้ามาร่วมประมูลยาง EUDR ทำให้ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ปิดราคาสูงสุดที่ 94.01 บาท/กก. ยางก้อนถ้วย DRC 100% ปิดราคาสูงสุดที่ราคา 66.80 บาท/กก. และ ยางก้อนถ้วย DRC 65%

ปิดราคาสูงสุดที่ 43.42 บาท/กก. นับเป็นทิศทางที่ดีของการเริ่มต้นซื้อขายยาง EUDR ที่เป็นรูปธรรม เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางในฐานะผู้ผลิตยางได้คำตอบแทนและรายได้ที่สูงขึ้นจากเดิม เป็นการผลิตและบริการจัดการยางพาราที่คุ้มค่า สามารถตอบโจทย์ความต้องการของตลาดโลกได้ และยังเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมโลกด้วยเช่นกัน

**"กยท. บูรณาการร่วมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เดินหน้าเต็มกำลังปราบปราม
ยางนำเข้าผิดกฎหมาย"**

ณ ห้องพลับพลึงธาร ชั้น 3 ศาลากลางจังหวัดระนอง การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) นำโดย ดร.เพ็ญ เลิศวงศ์พง ประธานกรรมการ กยท. พร้อมด้วยคณะอนุกรรมการกลั่นกรองและติดตามเรื่องยางพาราตามนโยบายรัฐบาล เข้าร่วมประชุมติดตามเรื่องยางพารา ตามนโยบายปราบปรามการนำเข้ายางพาราผิดกฎหมายของรัฐบาลและ รมว.เกษตรฯ โดยมี นายณริศ นิรามัยวงศ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง เป็นประธานในที่ประชุม เดินหน้าประสานความร่วมมือพร้อม บูรณาการร่วมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ติดตามและแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

**"กยท. จัดใหญ่! มหกรรมยางล้อนานาชาติ "TyreXpo Asia 2024" ครั้งแรกในไทย
เปิดตัวล้อยางแบรนด์ "Greenery Tyre" ขับเคลื่อนทุกชีวิตสู่ความยั่งยืน"**

กยท. ร่วมทัพจัดงานมหกรรมยางล้อระดับนานาชาติ "TyreXpo Asia 2024" บนผู้ผลิต-ผู้ค้าที่ภูมิภาคร่วมงานคับคั่ง ระหว่างวันที่ 15-17 พ.ค. นี้ ณ ฮอลล์ 98 ไบเทค บางนา โดยมี 'ร้อยเอก ธรรมนัส' เป็นประธานเปิดงานอย่างยิ่งใหญ่ พร้อมเปิดตัว! แบรินด์ล้อยาง กยท. "Greenery Tyre" ภายใต้แนวคิด ขับเคลื่อนทุกชีวิตสู่ความยั่งยืน

"กยท. เพย ประมูลยางแผ่นดิบ ชั้น 1 ต้นราคาทะลุ 100 บาท/กก. ยาง EUDR ไม่น้อยหน้า ทะยาน 96.66 บ./กก."

การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เปิดประมูลซื้อขายยางราคาพุ่งสูง ยางแผ่นดิบ ชั้น 1 ทะลุเป้า 100.30 บาท/กก. ทำสถิติสูงสุดในรอบ 12 ปี ส่วนราคาประมูลยาง EUDR ผ่านระบบ Thai Rubber Trade (TRT) ไม่น้อยหน้า สูงสุดที่ 96.66 บาท/กก. คิดเป็นมูลค่าซื้อขายยาง EUDR รวมกว่า 180 ล้านบาท ย้ำความต้องการยาง EUDR โลกเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง

"กยท. มอบกรวยที่ผลิตจากน้ำยางพารา 300 ชิ้น แก่ สก.เมืองน่าน ส่งเสริมนวัตกรรม จากยางพาราเพื่อสังคม"

ณ ลานหน้า สก.เมืองน่าน การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) โดยนางสาวอรอนงค์ วารินวงศ์ กรรมการการยางแห่งประเทศไทย พร้อมด้วยนายพัฒนพงษ์ คำมุงคุณ รักษาการแทนผู้อำนวยการ กยท.จ.น่าน ร่วมส่งมอบกรวยจราจรที่ผลิตจากน้ำยางพารา จำนวน 300 ชิ้น แก่สถานีตำรวจภูธรเมืองน่าน จ.น่าน ภายใต้กิจกรรมส่งเสริมการบูรณาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ด้านยางพาราสู่สังคม โดยได้รับการสนับสนุนกรวยจราจรจากกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง กยท. แก่นนคร กยท.จ.น่าน เพื่อนำไปใช้อำนวยความสะดวกในการดำเนินงานด้านจราจร โดยเป็นการช่วยเหลือสังคมควบคู่กับการผลักดันนวัตกรรมจากยางพารา ส่งเสริมการแปรรูปยาง นำไปสู่การเพิ่มมูลค่ายางพาราให้กับพี่น้องชาวสวนยางต่อไป สำหรับกรวยจราจรผลิตจากน้ำยางพาราชิ้น 100% มีคุณสมบัติที่ยืดหยุ่นสูง เมื่อถูกชนหรือทับ สามารถคืนตัวได้ในสภาพเดิม มีความแข็งแรงและทนทานต่อทุกสภาพอากาศ จึงเป็นอุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้งานด้านจราจรบนท้องถนนในการเพิ่มความปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้ถนนและลดอุบัติเหตุที่กีดบนท้องถนนได้

"กยท. เพย ประมูลยางแผ่นดิบ ชั้น 1 ต้นราคาทะลุ 100 บาท/กก. ยาง EUDR ไม่น้อยหน้า ทะยาน 96.66 บ./กก."

ณ หอประชุมศุภครีย์ แก้วเจริญ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) จับมือ บริษัทตลาดสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (TFEX) พสานความร่วมมือ "การพัฒนาการค้าผ่านราคายาง" เพื่อเป็นราคาอ้างอิงของไทย สำหรับซื้อขายยางเพื่อส่งออกต่างประเทศ มีมาตรฐาน โปร่งใส ตรวจสอบได้ สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมยางพารา โดยมี นายณกรณ์ ตรรกวิรพัท ผู้ว่าการ กยท. และ ดร.รินใจ ชากรพิพัฒน์ กรรมการผู้จัดการ TFEX เป็นผู้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือครั้งนี้

ขอเชิญร่วมตอบ แบบประเมินความพึงพอใจ ของลูกค้าที่ใช้บริการวิชาการ ปี 2567 ประเภท วารสารยางพารา

“ทุกความเห็น มีความหมาย”

วารสาร **PARA RUBBER BULLETIN**
ยางพารา

กองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง
สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

อาคาร 50 ปี ชั้น 5 เลขที่ 67/25 ถ.บางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทร 02-424-6832

อีเมล rprd2566@gmail.com